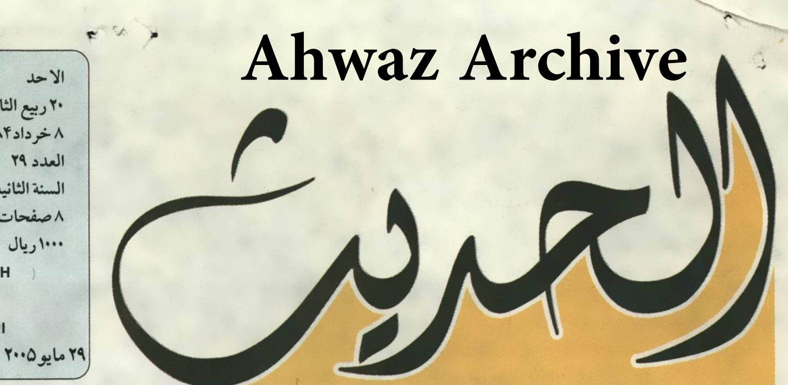


الاحد
٢٠ ربيع الثانى ١٤٢٦
٨ خرداد ١٣٨٤
العدد ٢٩
السنة الثانية
٨ صفحات
١٠٠٠ ريال
ALHADITH
VOL.II
NO.XXVIII
٢٩ مايو ٢٠٠٥

الحديث اسبوعيه عربيه - فارسيه تصدر فى الاهواز و تعنى بالشؤون الثقافية و الاجتماعية و الفنية

مليون و ٨٠٠ الف نسمة عدد سكان مدينة الاهواز

قال رئيس مجلس بلديه الاهواز أن عدد سكان مدينه الاهواز ليس مليون و ٤٠٠ الف نسمه و انما يبلغ رقماً يقرب الى من المليونين حسب الاحصائيات الحديثه.

واضاف قمندار غزى قائلاً: بمساعدة الاحصائيات التى قدمها قسم الحاسوب فى بلدية الاهواز، و منذ بدايه مشروع المميزى (الفصل) تم التعرف على ٣٤٠ الف وحده سكينه لم تحصى و هذا يثبت أن الارقام السابقه لأحصاء سكان مدينة الاهواز كانت خاطئه. وان الميزانيه المخصصه و الامكانيات كانت تشمل مليون و ٤٠٠ الف نسمه فقط فى حال أن عدد سكان المدينة حتى هذه اللحظه للمشروع بلغت مليون و ٨٠٠ الف نسمه.

و أكد غزى على أن احد اسباب الفقر و البطاله و اكتضاض الضواحى بالسكان، يرجع الى عدم توفر الامكانيات و الميزانيات على عدد السكان حيث ان ٤٠٠ الف نسمه لم تخصص لهم ميزانيه و امكانيات.

المقال افتتاحى

مثقف... أم بدله ونقال و كلمتين فصحى

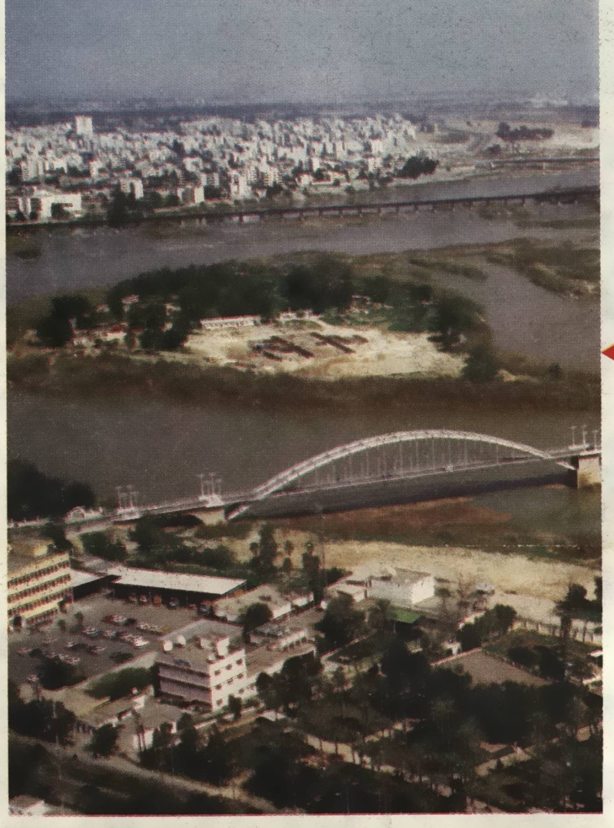
سئل طفل ابيه عن معنى كلمه مثقف فرد عليه الأب الذى كان عائداً للتو من عمله: ما أدرى بابا... لكن اعتقد أن المثقف هو من يلبس قاط (بدله) وعنده نقال و يستخدم كلمتين فصحى فى كلامه! وهذا المشهد المضحک المبكى وصف دقيق للحاله التى يعيشها من يزعم بأنه مثقف أهوازى.

وهذا ليس اتهام و انما واقع يعرفه كل من لديه اقل اطلاع على الساحه الثقافيه ففى الاحتفالات و الولائم و مجالس الثرثره ترى المكان عامراً بحضوره الاخوه المثقفين وكل واحد منهم يدعى انه قطب الرحى وقبله الكون و نبراس الهدى فى السياسه و الثقافه وجميع العلوم ينتقد هذا و ينال من ذاک و يشتم ويقلل من أهميه عمل الاخرين ويسعى الى ابراز نفسه فقط، ويستمد فى ذلک بالبداله الانيقه والنقال و السياره اذا استطاع شراءها.

و ربما هناک من يظن أن هؤلاء الاخوه مثقفين حقيقه عند ما يسمع أنهم حمله شهادات جامعيه ولو انهم يحاولوا قدر الامكان اخفا قضيه حصولهم عليها وملابساتها بشكل أو بآخر. و الشهاده ليست محور حديثنا هنا و انما المثقف أو من يزعم كذلک لكن المتابع للعمل الثقافى و الانتاج الذى يقدم فى مختلف المجالات لا يرى الا فئه قليله جداً من هؤلاء الاخوه، تكتب وتنتج وأما الباقون فكما ذكرنا وغالباً ما تكون الفئه التى تعمل و تنتج الثقافه المكتوبه موضع الاتهام و السخريه و النيل من قبل اشخاص ربما لم يكتبوا فى عمرهم حتى كلمه واحده فى سبيل مكافحه الضلال و الجهل الذى يحيط بالمجتمع من كل جانب و مكان.

فالمثقف، اذا كان يريد السير فى طريق الثقافه، عليه أن يتابع ويراجع الكتب و يطالع و يدرس واقع شعبه ولا يكتفى بأن يقال له انت مثقف! وليعلم أن الشكل و المظهر و طريقه الحديث ليس لها أى دخل بذكاء و قدره الفرد على استيعاب القضايا العلميه.

كما ان النقد يجب أن يكون حسب اصول النقد اولاً وانّه من الضرورى أن يثمن و يقدر العمل فى البدايه لأن هذا العمل جاء من العدم مهما كانت مواصفاته و الفكره التى يحملها.



رئيس الجمهوريه يفتتح مشروعا لنقل مياه الدز الى زاينده رود

افتتح رئيس الجمهوريه السيد محمد خاتمى فى اصفهان، المرحله الاولى من مشروع مياه دز الى رود و كاشان و آران و بيد گل.

واشارات وكاله ايسينا للانباء على أن المرحله الاولى من تدشين انبوب نقل مياه الذر و الذى يبلغ طوله ٢٥٠ كيلومتر و نفق لنجان الذى يبلغ حجم المياه التى سوف ١٩٥ ميليون متر مكعب سوف يفتح فى محافظه اصفهان.

وقد تمت هذه المشروع بميزانيه قدرها الفى ميليارد ريال وفى حال تنفيذها سوف تروى مدن وزوان و ميمه و دليجان و علو يجه و وراوندو كاشان وآران و بيدگل.

ويذكر ان مشروع نقل المياه من زاينده رود الى كاشان يعتبر واحد من أهم و اكبر مشاريع نقل المياه فى البلاد و يشمل ١٠ كيلومترت نفق للمصفى و محل السد و محطه للضخ المياه فى مدينه ميمه وخزان يبلغ حجمه ١٠ الف متر مكعب فى اروند كاشان.

انجاز مشروع ايصال الغاز الى مدينتى الحويزه و البسيتين

تزامناً مع الذكرى السنويه لتحرير مدينه خرمشهر من براثن البعث المقبور تم افتتاح مشروع ايصال الغاز الى مدن الحويزه و التبسيتين من توابع مدينه دشت آزادكان خلال مراسيم أقيمت بهذه المناسبه حضرها عدد كثير من أهالى المدينتين و المسؤلين المحليين.

وقال السيد سهراب فاضلى المدير العام لشركه الغاز الوطنيه بمحافظه خوزستان خلال حفل افتتاح المشروع أن مشروع ايصال الغاز للحويزه قد بدأ فى النصف الثانى من العام الماضى و فى البسيتين بدأت أعماله التنفيذيه من غره العام ٨٢ وقد بلغت تكلفه انجاز هذه المشاريع ١٢ ميليارو ٥٥٧ مليون ريال هذا و كان يتصوّر معظم الخبراء أن مشروع نقل أنابيب الغاز الى هذه المدن الحدوديه سيتمّ بعد ٢٥ عاماً فى المستقبل! يبلغ عدد نفوس مدينه الحويزه ٣٥ الف نسمه و البسيتين ١٥ ألف نسمه.

وخلص السيد فاضلى مدير شركه الغاز خلال تصريحاته فى حفل الافتتاح الى القول أن عدد المستفيدين من نعمه الغاز فى المدينتين يبلغ ٢٨ الف أسره.

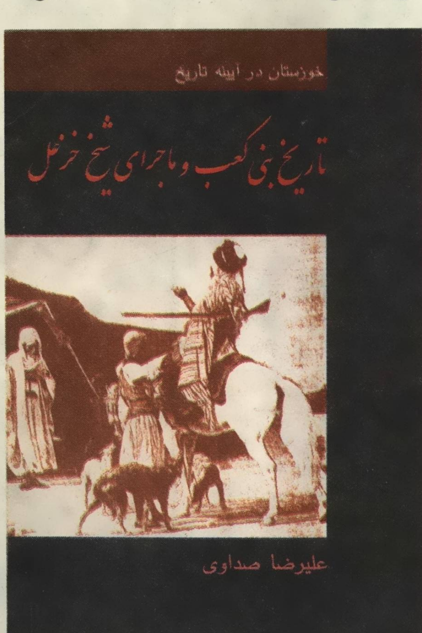
محافظه خوزستان مركز تربيه الجواد العربى الأصيل

انّ الجياد العربيه الأصيله التى تتمتّع بشهره عالميه يتمّ تربيتها فى محافظه خوزستان بعدد يناهز الألفى فى أحد عشر قضاء (مدينه) يقوم بتربيه ما يقارب المئه من اصحاب الأسطبلات أو مراكز تربيه الخيول هذا ما أعلنته دائره العامه للجهاد الزراعى بمحافظه خوزستان نقلاً عن المهندس حبيب الله بارسا وكيل المدير العام فى شؤون تربيه المواشى و أضافت على لسانه: انّ أكثر عدد الخيول العربيه المذكوره يتم تربيتها فى قضاء شوشتر و هى ١٣٠ جواداً وأقلها فى قضاء مسجد سليمان و يبلغ عددها عشره أفراس، هذا الأصل من الجياد له سته عشر نوعاً والتى يشمل أحد عشر نوعاً منها أكثر عدد الخيول المذكوره فى المحافظه. و صرّح المهندس بارسا انّ الخيول العربيه يعنى بتربيتها فى معظم البلدان العالميه فى عصرنا الحاضر وهى دون شک من اكثر الأصول جاذبيه و محبوبيه فى العالم و أكد وكيل المدير العام فى شؤون تربيه المواشى انّ ايران هى من جمله الدول المعدوده التى حافظت على هذا الأصل النجيب فى القرون المنصرمه من غزو الغزاه.

و استطرق السيد بارسا فى حديثه الى الأعتراف الدولى بهذا النسل من الخيول قائلاً: لقدتمّ تسجيل الجواد العربى الأهوازى فى سجّلات المنظمه العالميه "واهو" فى عام ١٩٧٦ وأصبح قبوله عالمياً وخلص هذا المسؤل فى دائره الجهاد الزراعى الى القول: انّ دائره الزراعه بالمحافظه مستعده لتقديم الدعم المادى والمعنوى و منح القروض البنكيه لكل من يتقدم بطلب لأنشاء مراكز تربيه الخيول العربيه بغيه الحفاظ على هذا الأصل الرائع من الخيول.

تعريف كتاب:

تأريخ بنى كعب و قضيه الشيخ خزعل



بقى تأريخ الأهواز منذ قرن أو ما يزيد من الزمان طى الكتمان أو قيد التعتيم على أقل تقدير و يعود السبب فى ذلک الى تشدّد المعنيين بالشؤون التأريخيه والثقافيه فى البلاد و مضايقتهم أو عدم دعمهم للمؤرخين و الكتّاب الذين ينوون أجراء بحوث تأريخيه مستفيضه و معمّقه حول التأريخ المعاصر لمنطقه خوزستان و بخاصه فتره حكم الشيخ خزعل حاكم اماره عربستان فى مطلع القرن الماضى و ممارسه التعيتم و التضليل على تأريخ تلک الحقبه من الحكم الذاتى فى هذه البقعه من بقاع الوطن الكبير ايران وأما الآن و بفضل الأنفتاح النسبى الحاصل اثر حكومه الأصلاحيين فقد مسک كوكبه من الباحثين والمؤرخين العرب الأهوازيين أقلامهم الخدومه ليخطّوا الخطوط و يكتبوا السطور المعبّره عن تلک الصفحات التى بقيت طى النسيان أو الكتمان من تأريخ بلدهم ابّان الحكم البهلوى الغاشم و العسوف و الضغوط المكثفه التى مورست على الكيان العربى الاسلامى فى الاهواز بغيه كبته بل محو معالمه وآثاره من الوجود و من هؤلاء الكتّاب و البحّاثه الذين استجابوا لحاجه المكتبه الأهوازيه الماسّه للكتب التأريخيه المستنده و المستدلّه هو الاستاذ الباحث السيد على رضا صداوى الذى أدرک خطوره هذا الفقر و النقص الواضح فى مجال التأريخ المعاصر لوطنه الاهواز فتصدى ليكتب بعد استشارات عديده و مطالعات و دراسات عميقه فى بطون المصادر التأريخيه المتعدده هنا و هناک ليكتب كتاباً حول تأريخ بنى كعب وفتره حكومتهم و أصولهم وما جرى من أمور زمن توليهم السلطه آنذاک فى كتاب قيّم باللغه الفارسيه ولاضير فى ذلک فالحقائق الناصعه يجب أن تكتب و توضّح فى أى لغه كانت وما أحلالها اذا خطّت و كتبتت بلغه الضاد، الكتاب مؤلّف من ثلاثه فصول موسّعه يتحدّث الفصل الاول منه حول كعب الفلاحيه و أنسابهم المنحدّره من النجد والعراق ومن ثم نزوحهم و هجرتهم نحو خوزستان فى الأزمان القديمه و يتسلسل فى ذكر الزعامات و المشايخ الذين حكموا الفلاحيه والمحمره و أجزاء أخرى من الأهواز والفصل الثانى حول العقود و المعاهدات و الاتفاقيات المبرمه بين ايران والحكومه الأمبراطوريه العثمانيه و تأثيرها على المنطقه و الفصل الثالث يتناول فتره حكم و يناقش بالتفصيل و الأسهاب حكومه الشيخ خزعل حاكم اماره عربستان التى بدأت من عام ١٨٧٩ و أمتدّت حتى العام ١٩٢٥ للميلاد بعد أن قتل أخيه الشيخ مزعل بن جابر آل مرداو الكعبى ليصل الى مسند الحكم.

ختاماً نقول أن الكتاب يعطى قارئه معلومات تأريخيه مستنده من مصادر موثوقه ومعترف بها وقد قامت المؤسسه الثقافيه "آفرينه" للنشر والطبع فى الطهران بطبعه و نشره وقيمه ١٤٠٠ تومان ننصح القرّاء الكرام باقتناه وقرائته بدقّه و امعان.

تعلم ثم تكلم

ابو بهاء الاهوازى

دعونى أحدثكم عن تجاربى مع العرب، فقد ولدت فيهم، وعشت بينهم، وكانت طينتى منهم ايضاً..

وعايشت ظروفهم فى الخارج و الداخل، ورتبت مقدمات هذه التجارب عمرى كله حتى خرجت بالنتيجه التاليه:انّ قومى العرب يجيدون صناعه الموت و لو كانت جائزه «نوبل» تعطى لهذه الصناعه، لكانوا أول من يفوز بها. ولك أن تسألنى عن سرّ هذه الصناعه التى قذفت بها قومى و قومك ولى أن أجيبك باختصار جداً فأقول: تكون المشكله بينهم التى بالامكان حلها بالاصابع، كعقده «خيوط الحذاء» ولكنهم يحلّونها بالسكين و المسدس و الرشاش و البندقيه و هذه.

المصائب الاربعه هى بمنزله الكى عند ابى سينا آخر الدواء و لكنها عند العرب أول الدواء.

و بعد عملياتهم يبدأ العد التنازلى فالشجاع الذى أطلق النار منهم على أخيه يغدو جرذاً ترتقد فرائصه من القط ويصبح كل همه ان ينجحر أى يبحث عن جحر يختباء فيه، والغنى الذى يحمل ثروته فى شرايينه وتجرى مع دمه يدفعها الى مصاصى الثروات مع الدماء. والرئيس الذى يقدم له الحذاء نله من الناس عند ما ينهض للمغادره يظل يطارد الفراغ و المجهول و يدور حول نفسه كحصان الناعور فلا يجد حلاً حتى ينضج جلده على نار المصائب ويبد له الله جلداً غيره وهكذا دواليك.

هذا فى ساحه القتل و المصاولات و المجاولات وأما اذا كان القاتل سيدنا عزرائيل وها هنا كارثه أخرى هى توأم الكارثه الأولى. فانهم حينئذٍ ينقلبون الى قوم متعاونين. فمنهم من يقدّم المال لاسره الميتً، ومنهم من يقف لأداء الخدمات و منهم من يقدم العزاء والزيان،ويقوم أهل الميّت بطهو الطعام و يأخذون ثارهم من ابناء النعاج والخرفان.

فيقتلون منها العشرات فى اليوم الواحد ولا أغالى اذا قلت لا يختم مجلس العزاء حتى يحصد المئات من رؤوس «الطليان» المساكين من غير ذنب جنوه غير لحمهم الشهى.. ولعلك أخى القارىء تعترض على فتقول: أليس هذا يدل على الكرم الحاتمى العربى الاصيل. وأقول لك. لا تنس يا حبيبى،أننا دخلنا الالفيّه الثالثه و أوشكنا ان نختم العقد الأول منها و تغيّر وجه الدنيا، فلم يعد طعاماً و كلاماً كما كان قبل مأه عام فما فوق بل اصبح علماً و تقنيه وعقولاً جباره تقلب الدنيا رأساً على عقب بروؤس الانامل دون ان ينهض الواحد من كرسيه فماذا نملك لهذا العهد و لا اطلب المشاركه فى صنعه فنحن اقلّ من ذلك ولكن ما هى طرقنا للاستفاده منه نبقى للبندقيه و الهوسه والمفطّح و الاقتتال و نبدد آلاف المليارات على هذه التوافه و ابنائنا يتركون التعليم و يسيبون فى الشوارع لأنهم عجزوا عن نفقاته، وحرائرنا يتكففن الناس لأنهن لا يجدن غذاء اليوم لهن و لأولادهن..

فماذا فعل الرجال الذين لا ينقصهم من شكل الرجال الا وجود الاداره. وهذه واحده من مصائبنا من قاموس مشاكلنا المحيط فهلموا معاشر الاحرار الى التغيير. يا شاب اليوم ويا اشياخ الغد فان الدمار بانتظارنا ان بقينا جاثمين فى هذه البقعه الموحشه من الأخلاف.

القاعده:

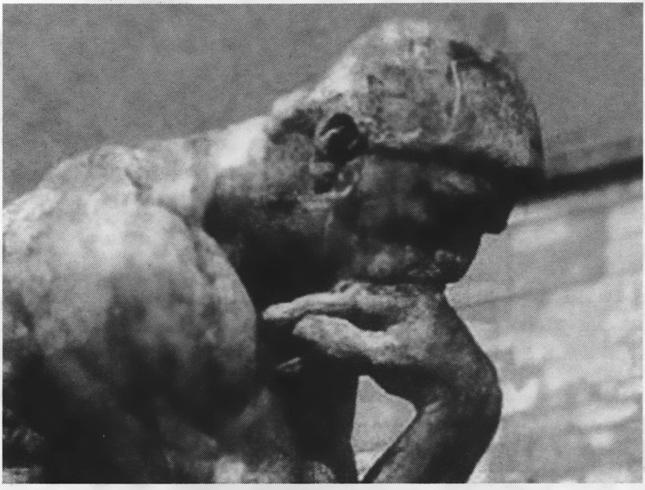
ونتكلم فى هذه القاعده عن «اذن» لكثره دورانها فى الكلام و معناها: الجواب و قيل هى مركبه و كيفيّه تركيبها هكذا: أنت تقول لمن يقول لك أزورك اليوم. «اذن اكرمك» هل تعلم بأن اصل الجمله. «اذا جئتنى اكرمك» ثم حذفت الجمله اعنى جئتنى وعوّض التنوين عنها وأضمرت «أن» فصارت اذن.

وصارت تنصب الفعل الذى تدخل عليه كلجمله المتقدمه ب «أن» المضمره. هذا وجه تركيبها والصحيح أنها بسيطه لا مركبه من اذ و أن.

وأنها الناصبه لا أن المضمره بعدها و سنوافيك بشىء من احكامها فى الحلقه القادمه انشاالله.

السياسة أم الثقافة؟

الشيخ عباس ساكى



تعرض الشعب الاهوازى الى مخاطر وأهوال جسيمه وكثيره وتحمل اضراراً وخسائر رهيبه فى المال والأنفس على طول تأريخه المؤسف، ومرت عليه مراحل سياسيه واجتماعيه واقتصاديه متنوعه، وفى كل تلك المراحل مثل الشعب العربى دور الضحيه الموتوره على دكه القرابين ولم نره الانهزه لكل طامع تتلاعبه الأيدى الخبيثه

واليكم من تلك المراحل المقرفه:

١-القبليه التى قضى عليها الاسلام ولم يترك لها أى اثر وقيمه فى الحياه، اثارتها وعززتها السلطات الاستعماريه ابرزها بريطانيا التى خرجت على العالم مستعمره على اساس شعارها المخجل وهو (فرق تسد)

والشعب العربى بما انه فسيفساء يتالف من قطع صغيره وكبيره قد وصل بينها الاسلام بوئام الاخوه الدينيه، لا يزال يتمتع من القابليه للتجزئه و التفكك العرقى والقبلى فانتهزتها القوى الاستكباريه فرصه فريده من نوعها، فطمّعت وارهبت وقتلت واثارت الضغائن البائده وعقدت الويه القبائل على الحرب والتناحر الهمجى وكانت اهم ما افرزته كارثه القبليه هو ان ساهمت فى انواع التخلف والتقهقر والرجعيه التى لا نزال نقتطف ثمراتها الطالحه وعندنا لذلك نماذج ووثائق عديده منها عدم الوفاق السياسى بين الطوائف قبل وبعد حكومه الشيخ خزعل، الجانب الآلى منها، اعنى انها اصبحت آله تاره للاستعمار البريطانى وتاره للنظام الصدامى المقبور فى العراق حيث جند البعض من الطوائف مغترين بانه سيسلمهم مقاليد القياده ابان وصوله الاهواز واحتلاله الوطن الغالى فهاجموا الحويزه وقتلوا وانتهبوا بما شائت أبالستهم.

٢-الفتن الاقتصاديه: العنصر الآخر الذى عرض الشعب العربى البرىء لولوجه فى أحلك الظروف السياسيه والمعيشيه ابرزها ظهور النفط الاسود فى حقوله ولحد الآن لم نألفه كنعمه تنهض باهلها الى ارقى مراتب الرخاء كما الفه الجميع بل عرفناه مصيبه سوداء عرضتنا واهلينا للقتل والتشريد وبيوتنا و اوطاننا للهدم والغاره جراء الحرب المفروضه على الجمهوريه الاسلاميه وصرنا بين هذا وذاك تتجاذبنا المدافع و الصواريخ وتسحقنا الدبابات بعجلاتها غير مباليه مكترثه واما اليوم حينما تمارس علينا اساليب التضييق والاهمال والتحقير ليس الا لأجل النفط المتموج تحت ارجلنا ولم نجعل اصابع اتهامنا الأعلى وجود هذه الثروات الطبيعيه والبيئه ذات الاستراتيجيه الاقتصاديه.

فهذه الادوار وغيرها كلفئودالیه والعنصريه والسياسيه والتى سنتكلم حولها فيما بعد انهكت قوى الفرد العربى الى أبعد الحدود ما جعلت منه عنصراً مركباً من جزئين هما: جبان ثم غبى (خواف خوث)

كل ذلك واقع فيما وقع ولكن اخوتى نحن اليوم لا امس لا بد ان نصحح اخطاء اجدادنا الجسيمه ونأخذ ذلك بنظر الاعتبار فاليوم تحيطنا مشاكل واخطار وتكمن على طريقنا فخاخ اكثر جسامه وضخامه فيجب علينا كشفها والتسريح عن لثامها.

من عديد هذه المخاطر والمشاكل هومغالطه دمج السياسه بالثقافه لاستنزاف آخر حشاشه الشعب و تقليص فاعليته الى درجه الصفر وذلك حصيله اما ١-تآمر من قبل عده من ابناء المصلحه يميلون حيث درت معائشهم حتى ما اذا لم ترق لهم بعض الوجوه والوجهات الثقافيه الصقوا عليها طابعاً سياسياً ليجد التشكيل بخصومهم تمام الشرعيه والراحه واما ٢- رؤيه تقليديه ممنهجه ناتجه عن وهم وخيال مفرط وهو:

ان تكون السياسه عين الثقافه والثقافه عين السياسه وكيف يكون ذلک؟، المتفهم لألفاظ الفلاسفه لا يتوصل الى ما اراده القائل، فانه اذا قيل هذا عين هذا يراد بذلك الاشاره الى ذات الاشياء وانه لا فرق بين الهوهويه والعينيه اعنى انه اذا قيل هذا هوهو وهذا عينه مقولتان تشيران الى وحده الشىء. وذلك مالم نستطع ان نستوحيه من قول القائل سياستنا عين دیانتنا ودیانتنا عين سياستنا اذ انّ السياسه شىء والثقافه شىء لهذه مقومات غيرما لتلك ولو قال ان سياستنا تخدم ديانتنا وديانتنا عين سياستنا لكان اوفى للغرض وانجح للرأى وانجع، اتسائل كيف اجمع بين شيئين لا يقبلان الجمع لا فى اللفظ ولا فى المعنى ام كيف اجمع بين صلاه الليل وبين اداره الاجتماع لا بل كيف يروق لى وانا ادّعى تمثيل الاسلام والحفاظ عليه وان انزله الى مستوى السياسه التى هجاها الصغير والكبير، اليكم آراء العلماء حول السياسه والسياسى

> **اذن اخوتى! رسالتنا اليوم هى ان نبعد قدر الامكان دائره الثقافه عن السياسه للحفاظ على ما تبقى من ثقافتنا وتراثنا وان نعى ما يدور حولنا و نتفهّم ملابسات الظروف الراهنه و نتقن علوم العصر الحديث فان اليوم صارت ثقافتنا عرضه للضياع والانهيار بسبب هذه الرؤيه الخاطئه**

ثم انصفونا الرأى:

يقول ديزرائيل ١٨٧٠: (يبرأ العالم من رجال دوله جرتهم الديموقراطيه الى موقع السياسيين) يفرق هذا الرجل بين السياسى ورجال الدوله لأمور تجعل السياسى سياسياً والمثقف اذ ان العرف السياسى لا يرى من قبح فى ارتكاب أى عمل ينتهى الى تحصيل المصلحه فانه ابن مصلحته ولا شىء آخر لما جاء من تعريف مفهوم السياسه على معناها العام: كل طريقه او طريق يودى الى اداره اى من الامور او تعديل أى عملٍ او تحسينه على مستوى الشخص او الاجتماع. وعلى معناها الخاص: كل ما يمت الى الدوله والاداره بصله وكل ما يقع فى طريق كيفيه تنشيط الدوله. والاقتدار السياسى يعد اهم العناصر التى تستعمل خلال دراسه مفردات السياسه وبتعبير آخر: الامر السياسى عباره عن السعى تجاه الحفاظ او ايجاد القدره او اعمالها من اجل الاهداف والرغبات المتنوعه نقلاً عن كتاب (دانشنامه سیاسی) داريوش آشورى وما نفهمه من فقرات هذا التعريف الوسطى هو الّلاقيديه وعدم الالتزام باى من المبادىء والقيم الانسانيه والحضاريه وعلى العكس من ذلك ان الثقافه: كل القيم والمثل البشريه البحته.

ويصف آدم اسميث السياسيين بعد ما ميز كتّاب الدستور والمقنن الذى يضع الاصول الكليه عن غيرتهم ويقول: (ذلك الحيوان المكار من اسماه سواد العامه برجل الدوله statesman) وجاء فى احدى مسرحيات شكسبير عن لسان هملت (انظر الى السياسى... باستطاعته ان يغش الله)

وذلك امر لم يتمكن احد من ايقافه وتحديده وان ظهر المثاليون وان حكموا لفتره من الزمن ينادون بالقيم فانهم لا محاله سيحاربون السياسه بكل ابعادها فان الاجواء التى نعيشها اجواء ميكانيكيه هيئتها الثوره العلميه الاروبيه ابتداً من القرن ١٧ الى ما نحن فيه.

يقول آرنولد پيسى فى كتابه الثقافه والتقنيه حينما يحدد المؤثرات و العوامل الدخيله بمسار ومصير التقنيه: التعامل الآخر الذى يرجع عهده الى الماضى هو استبدال المهنيين بالاخصاييين فى الامور والتكنولوجيا وبموازات ذلك ظهرت نظره الى العالم حسب الفكر الميكانيكى فالمنظومه الشمسيه لا ينظر اليها الآكساعه مكانيكيه ثم خيل انه لم تكن الاعضاء فى الجسم سوى مجموعه من الآت ومرافع وفنرات ومضخات وانابيب و...

ثم ينقل كلاماً لا حد العلماء ويقول: بدراسه هذه التحولات والتطورات التاريخيه الاخرى يمكننا اخذ نتيجه مع الاستاذ (رنه دوبوس) وهى: ان اخطار التكنولوجيا لم تنشاء من التعقيدات التى تضعّف امكان السيطره عليها بل كثيراً ما يصدر ذلك من القيم والمثلوجيات التى نؤمن بها ومن هذه المعتقدات هى: بان الانسان يجب عليه ان يتأقلم مع مستلزمات التقنيه بدل السعى للقيم الانسانيه.

اذن هذه السياسه وهذا السياسى وهذه اوراق التاريخ وهذه الاوضاع الراهنه وهولاء انتم لتحكموا ولتجيبوا على هذا السؤال كيف تكون السياسه عين الثقافه وعكسها.

نعم! على اصل الآليه المتعارف عند السياسيين وهو كل أحد وكل شىء فى كل مكان وزمان صالح لان يكون آله بيد السياسى للوصول الى الاهداف والرغبات السياسيه فانهم يستخدمون الثقافه بعض الاحيان كآله.

وان الثقافه قد تستمد قدره انتشارها بالسيطره والقوه السياسيه شاءت ان تستخدم الثقافه الفارسيه لتمشيه الامور تجد الفارسيه اكثر عزه وجلاله وانتشاراً من بين الثقافات القاطنه فى وطننا الايرانى فيمكننا ان نقول بين السياسه والثقافه عموم وخصوص من وجه لا اكثر وبتعبير آخر قد تحدث بين السياسيين والمثقفين بعض الصفقات.

هذه الايام نسمع هذا الدمج المحير بين السياسه والثقافه على شكلها اللّامطلوب واظن ذلك لاسباب:

١- ان شعبنا والشعوب المجاوره شعوباً يمارسون الثقافه وبكل ابعادها كل ساعه وذلك لا نهم يعيشون اقليماً اكثر الاقاليم الاخرى حضاره وثقافه وهو المعروف بما بين النهرين وهذا الامر غنى عن التوضيح والاطاله.

ولأنّ الدين الاسلامى الذى ألقى بجلباب رحمته على حياتهم يؤكد على الالتزام والاخذ باطراف القيم والتراث ولاجل ان الثقافه لا تؤيد الكثير من اساليب السياسه فلا يمكن للسياسى ان يزاول اعماله وسياسته وبالأحرى ان يحوز على مصلحته الاّ من قنوات الثقافه فتراه دؤوباً وساعياً تجاه مزج مفهومى الثقافه والسياسه معاً كى يتذرع بالموقف الثقافى تبريراً لأعماله وتصرفاته الصادره من الروح السياسيه وبتعبير أوضح:(الباس الذئب ثوب الكرامه)

٢- البعض من المثقفين تنهض بهم هلوسه السياسه بمطامعها وبريقها وللسبب الذى مرّ ذكره يقوم بخلط السياسه بالثقافه ويعمل على اساسها الى ان تتبخر معنوياته وواجباته الثقافيه.

٣- الفهم الخاطىء للسياسه والثقافه

واسباب اخرى ما جعل ان يختلط الحابل بالنابل وان نكون لا سياسيين ولا مثقفين.

اذن اخوتى! رسالتنا اليوم هى ان نبعد قدر الامكان دائره الثقافه عن السياسه للحفاظ على ما تبقى من ثقافتنا وتراثنا وان نعى ما يدور حولنا و نتفهّم ملابسات الظروف الراهنه و نتقن علوم العصر الحديث فان اليوم صارت ثقافتنا عرضه للضياع والانهيار بسبب هذه الرؤيه الخاطئه وحتى لو اننا رضينا بهذا الدمج عقلياً فلا نراه مرضياً من حيث اصل الضرورة اعنى ان كل اعمالنا الثقافيه اليوم تتهم بالنشاط السياسى وبما ان السياسه حلال على الجميع وحرام علينا ستعرض ثقافتنا الحبيبه الى الهلاك والضياع حتماً اذن يرجى من الساسه ان لا ينخرطوا فى وادى الثقافه وكذلك المثقفون حفاظاً على هذا الكيان الحيوى لبعض من الوقت حتى يفرجها الله علينا وتهدأ الامور بحكنه و درايه المسوئلين فى النظام الاسلامى فى ايران ولكى تستمر ثقافتنا فى طريقها نحو البناء ونحو الافضل بناءاً على ان العنصر الثقافى اهم العناصر التى لا يمكن شىء آخر ان يطالها ويحل محلها فى تكوين وتعزيز السياسات واذا ما فقدت تفقد السياسه أهم فقره لعمودها الفقرى.

مقال

صالح آلبوغبيش

«اهميه تعليم لغه الأم»

انّ ممّا لا شكّ فيه أنّ لغه الأم هى وسيله لتعليم سائر الدروس والعلوم واذا افترضنا أن طالباً لم يتقن تعلّم ماده التأريخ والجغرافيا والكيمياء بشكل جيّد فأنّه سيبقى فى تلك المواد الدراسيه فحسب ولا يتعدّى ضعفه هذا الى باقى موادّه الدراسيه ولا يؤثّر سلباً عليها وعدم تعلّم هذه المواد و الدروس لا يشكّل عائقاً أساسياً أو مهمّاً فى تقدّم الفرد او الطالب فى حياته الاجتماعيه.

الاّ أنّه عندما يفقد الانسان مهارته و تمكّنه فى لغه أمّه سوف يعجز عن تعلّم أيه مادّه دراسيه أخرى و كذلك فهمها و توضيحها أمام زملاءه فى الصف و يصبح مثل هذا الفرد غير واثق بكفاءاته وقدراته ولن تثمر مواهبه و يعود هذا الانفصام فى الشخصيه الى عده اسباب منها عجزه فى تلقّى المواد و عدم تنظيم أفكاره وكذلك تلعثمه فى الأداء و الاعياء فى النطق والكتابه. انّ الطفل العربى الأهوازى عند يبدأ مشواره التعليمى الرسمى يواجه مفاهيم جديده فى المدرسه تغاير ما ألفه من ألفاظ وعبارات لغته الأصيله و يقع عندئذ على مفرق طريق يصعب عليه الخيار وعلى هذا تتكون عنده شخصيه مزدوجه قد تعدم لديه رغبته الملحه و شوقه الوافر بالنسبه لكل المواد و الدروس و يصاب باليأس والأحباط من مواصله مسيرته التعليميه لذلك كله لقد ترك غالبيه التلاميذ مقاعد الدراسه فى المرحله الأبتدائيه، بسبب عدم تلقّيهم الكامل لمختلف الدروس على سبيل الخطاء التى تلقى عليهم باللغه الفارسيه و يتصور هؤلاء التلاميذ انهم لم يتمتّعوا بالقابليه اللازمه أو القدرات الكافيه لمواصله الدراسه بينما المشكله عندهم هى عدم دركهم و فهمهم الصحيح للمواضيع والمفاهيم الدراسيه الفارسيه وكذلك تعثرهم فى شرح الدروس وكتابته للآخرين. هنا يتبادر الى الذهن سؤال حائر...

أيّه مبادىء دينيه او قيم وطنيه تؤيد ايجاد مثل هذه المشاكل العويصه على طريق تعلّم أبنائنا؟!

١-ان عدم الثقه هذه أو بالأحرى عدم الثقه بالنفس تضع أمامنا طرقاً عديده الواحد منها أسوأ من الآخر، أحدها التشاؤم و الأنعزال عن الأقران و الأخرى الاغتراب عن الذات ونكران النفس و استحاله الهويّه و نشاهد مثل هذه الحالات المأساويه فى بعض نقاط محافظه خوزستان.

من التراث العربى

الخمار الأسود

قال الأصمعى: قدم تاجر من أهل الكوفه المدينه بأخمره (جمع خمار وهو نقاب المرأه) فباعها كلها الا السود منها، فلم تنفق، وكان صديقاً للدارمى الشاعر، فشكا ذلک اليه، وقد كان الدارمى تنسّك وترك الشعر والغناء، فقال له: لا تهم بذلك فأنّى سأنفقها (أى سأقوم بالترويج والتسويق لها حتى تباع كلها) لك ان شاء الله تعالى ثم أنشد شعراً فقال:

قل للمليحه فى الخمار الأسود ماذا صنعت بزاهد متعبد
قد كان شمّر للصلاه ثيابه حتى عرضت له بباب المسجد
ردى عليه صيامه وصلاته لا تقتليه بحق دين محمد

فشاع قول الدارمى هذا فى الناس، وقالوا: رجع الدارمى عن نسكه وعاد الى فتكه، فلم تبق فى المدينه امرأه ظريفه حسناء الا ابتاعت خماراً أسوداً من أخمره التاجر الكوفى حتى نفدت كلها وما كان منها فى العراق أيضاً! فلما علم الدارمى ذلک، رجع الى نسكه ولزم المسجد. والدارمى أصله مكى، ثم انتقل الى المدينه زمن الخليفه الأموى العادل عمر بن عبد العزيز وعاش الى خلافه بنى عباس وانقطع الى عبد الصمد بن على وكان شاعراً مطبوعاً، ترك ذلك كله وتنسک! نعم... انها من حكمه الشعر وسحر البيان العربى الفصيح!

مقال

ماذا تعرف عن الخط العربى؟

بدايه احب أن اعطيكم معلومه موجزه عن الخط العربى و انواعه و مشاهير هذا الفن الجميل احبائى القراء كما قيل فى كتاب «قواعد الخط العربى» للخطاط العراقى هاشم محمد البغدادى، أنّ ابن مقله هو اول خطاط وضع قواعد الخط العربى وضبط حروفه و جاء بعده ابن البواب فأضاف بعبقريته.

ومن ثم جاء ياقوت المستعصمى الذى اشتهر بتجويده و أرسى قواعده حتى اصبح امام الخطاطين.

ثم تولوا هذا الفن الرائع أفذاذاً آخرون فى ارجاء العالم الاسلامى فأحسنوا صوره و ابدعوا فى رسومه وهذبوا قواعده. المعروفين منهم ابن الشيخ و الحافظ عثمان. بعدهم مصطفى الراقم الذى اختزل كثيراً من قواعده وابدع فيه بحيث اصبح رئيس الخطاطين.

وقد سار على نهج الراقم، الخطاطون الذين جاءوا بعده و يعتبر حامد الآمدى الخطاط المعاصر، أحسن من خلفه فى جمال خطه و متانه قواعده و سيطرته على ضوابطه.

قراءنا الأكارم، الراغبين فى تعلم الخط كما تعلمون ان هذا الفن الرفيع يعتبر تراثاً من تراثنا الاسلامى باعتباره من أجلى مظاهر حضاره امتنا العريقه فلذلك يجب الدعوه الى وجوب الاهتمام به.

هناک حديث عن اكبر و احسن الخطاطين فى خط الكوفى سيدنا الامام على (ع) يقول: «الخط الحسن يزيد الحق و وضوحاً» وعنه ايضاً يقول«اكرموا اولادكم،بالكتابه فانها من أهم الأمور ومن اعظم السرور»

فطالما أدركنا مدى اهميه هذا الفن الجميل و مكانه العاليه فى ديننا الاسلامى الحنيف فعلينا الاعتناء به و الحفاظ عليه بكل ما نملك من قوه و نسعى الى تطوره كفن من انواع الفنون التشكيليه الأخرى.

و ختاماً نقول أنّ انواع الخطوط العربيه تشتمل على: الثلث، النسخ، الرقعه، الديوانى، الديوانى الجلى، الأجازه و غيرها من

الاسبوعيه الحديث
المدير المسئوول:سهام سجيرات
رئيس تحرير القسم العربى: عمار تاسائى
تلفاكس:٢٢١٧٠٧٥
E.mail:hadithweekly@yahoo.com
آدرس: اهواز شارع نادرى عماره سمانه بين شارع قنادان و محطه باهنر

شعر
الشاعر: ملا فاضل السّكرانی

«قصيده شرد أگلك يا أخی محمّد رضا»

شرد أگلك يا أخی محمد رضا
عمری بالتهلات خلصته و گضی
عمری بالتهلات گضيته و خلص
حيم دم صبری زمانی ومصّه مص
شبه طير الدوم مسجون بگفص
تضيج بیّ الواسعه ورحب الفضا
تضيج بی الواسعه و حگ لو تضيج
وحدی بآلامی أسير بها الطريج
لا رفيج اويای يمشی ولا صديج
الحيره چوّت خاطری بگبست لظی
الحيره چوّت خاطری بجمرات نار
وگوه كون أرضخ الضغط الاحتصار
بعين باصرتی فلا شوفن نهار
وفكری بجوليل مفرح ما حظی
فكری بالحسبات مشبوگ و أسير
يعثر بالچمات چلماته ويحير
السان فكر الوگف متحير گصير
وچيف يتلفّظ الحار تلفّظه
چيف يحچی الصبح مچموم الحلگ
يبگی حيران بلفظ چلمه صدگ
بالصحيح اللفظ بالشر ينسحگ
بفاس شرها الناس حچيه ترضرضه
ترضرت چلماتنا بصدر الزمان
ولا السر حسباتنا يصدر بيان
بسمعی وبشوفی بگلبی وباللسان
انصبت ويضه فگدت حتی الحافظه
انصاب دلالی برجفات الفراگ
وبيت موالی اليسلّينی انباگ
منشده بالی بظعننا الأمس ساگ
الما رضی الحادی دقيقه يريضه
ما رضی الحادی يريضه وبيه سار
وسيّره بوادی المهالچ و الوعار
لا تظن بهالضعن سلمی و نوار
ولا رضيّه و شوگ راضی و مرتضی
لا منی اللايج بمعصمها السوار
ولا رنا البوصافها الشاعر احتار
هالضعن للأسف بس يحمل فخار
وفيض أيادی وغيظ محفوف برضی
فيض عز موروث من طبع الجدود
الجنوا نخوه وشيم وآداب وعهود
بيت عزنا انكسر من عنده العمود
الهجم بيت أهلی اورويضی وگوّضه
هجم بيت أهلی العالی الگبل چان
بی ضره ومفخره وهيبه ورفع شان
بی مضايف عامره بونسه وأمان
وبی لسان العرب حالی تلفّظه
بی لسان اهل المعسول الجميل
السان طاها المصطفی وحامی الدخيل
بيه گهوه معطّره بنفحات هيل
تفوح من دلّه لطيفه مفضّضه
تفوح و الگعدات محفوفه بسرور
وتضحک البهجه و تشع لمعات نور
الفرحه لتظن حازها الشيّد قصور
وبات يفكر بطمعه المرّضه
الفرحه صحّه وعافيه و نسمه شمال
الفرحه مسحه و سنبله يهزها الدلال
الفرحه عذبه وصوت بدوی من التلال
الخبّله عشگ الطبيعه وركّضه
الفرحه نسمات الضحی وبسمات ريف
فرحه دلّه و سمر وضيوف و مضيف
الفرحه لو طگ بالسما غيم الخريف
وملا الوادی بعظم سيله و فيّضه
الفرحه و ذنه محجّله السبگت الريح
الفرح عربان ومواشی و عشب شيح
الفرحه خد بت يتغطرف مليح
الما وكت مكياج مسّه و بيّضه
الفرحه گعده و سالفه وشايب ظريف
الفرحه ترويحه ضحی وريحه رغيف
الفرحه جاره و جار متجنّب شريف
الدوم غض الطرف عنها و غمّضه
الفرحه نهران و سواليج و خضار
الونسه رعيان و تفافيج و حبار
اللّذه صبيان و أهازيج الأشعار
وهوست ابنيّه زغيره ملمّظه
الفرحه گوسانی وحصادالضحی وماط
الونسه عونه محزمه بچلمه زماط
البسمه من ينمد علی الشاطی السماط
وطولّه چفّ النشامه وعرّضه
الفرحه من تمشی العصر وكت الأصيل
علی ضفاف النهر ما بين النخيل
هذا هذا المنظر الزاهی الجميل
الما يود لحظه يعوفه اللاحظه
أشجار و أثمار و تغاريد الطيور
أنهار و أزهار وشعر فدعه و شعور
أخبار غوّار وأبو زيد الجسور
الگال كون أمضی بدرب نخوه ومضی
النخوه چانت طبع بخلاق الجميع
الغيره بيهم ولهم و منهم تشيع
أبد ما للجار حگ عدهم يضيع
ولو برک زلم النشامه تنهّضه
هذ ذوق أهلی وطبع كل العمام
البگت من عاداتهم بس الحلام
خلّی لرواح الأهل نبعث سلام
وخل نگلهم ما تفيد الموعظه

شعر
الشاعر: علی حزباوی

الممسوخ

الانسان الخاسیء دون ظلال
تحت جفونه حقل رمال
والموت علی القلب غدی سيفين
والخوف تلالاء و تلال
ينمو شجراً احمر
ذا ألم ذا أهوال
وشجونا للرب الغاضب
وأنامل داهيه غبراء
ليكون بدايه خزی و وبال
الانسان الخاسیء دون ظلال
ويسير العمر علی جمر و نصال
عبر صحاری تاريخ العی
وهزائم كالنزاع وكالغی
فأشمئزاز و صياح وجنون
وشياطين الرجم وأغوال
جنب مياه الأثم
لدی واحه وعد و وعيد
صادقه الأقوال
ويهل الصبح وكل الأشياء رمال
تتجلی ضحكا و بكاء و سؤال
لما ملاء المرآه القرد مع الدهشه
والغرفه تحضن ما أفسده الربق
فشهاب يشطر أفق الروح
ويغدو أمراً عبر البرق
كن قرداً خاسیء!
واعبد ظاغوتک طی الخنق
ان كؤوسک تتصح بالذل
والعزه لله الأكبر
وجلالک تحت نعال
الانسان الخاسیء دون ظلال
تنبحه كلاب الحی
ويطارده القدر الأرمد
من قدم الحظ الی رأسه
ويفر عن رب الوحشه فی أنسه ويسير العمر المغضوب الی فردوس اسود
والی ما يرضی الهوس الغادر
عقب وقوع فی بئر المعبر
و بعيد فرار من حجر الصبيه
والنمر الضحک الأستنفار
والأخضاب بما سال من الجبهه والخد
وعثور فی حاره خلق أبلد
ويتم عذاب الرب له الحمد
لا يعرف هذا المجهول
الصارخ من اعماق اليمه.. يرعد
والی بر الضيعه يهرب
يقرب انسانه فی رمس البال
الانسان الخاسیء دون ظلال
الانسان الخاسیء دون ظلال

بلقيس(١)
نزار قبانی

شكراً لكم
شكراً لكم
فحبيبتی قتلت وصار بوسعكم
أن تشربوا كأساً علی قبر الشهيده
وقصيدتی اغتيلت...
وهل من أمه فی الأرض
- الا نحن - تغتال القصيده ؟

بلقيس ...
كانت أجمل الملكات فی تاريخ بابل
بلقيس
كانت أطول النخلات فی أرض العراق
كانت اذا تمشی ..
ترافقها طواويس
وتتبعها أيائل
بلقيس يا وجعی
ويا وجع القصيده حين تلمسها الأنامل
هل يا تری
من بعد شعرک سوف ترتفع السنابل ؟
يا نينوی الخضراء
يا غجريتی الشقراء
يا أمواج دجله
تلبس فی الربيع بساقها
أحلی الخلاخل
قتلوک يا بلقيس
أيه أمه عربيه
تلک التی
تغتال أصوات البلابل ؟
أين السموأل ؟
والمهلهل ؟
والغطاريف الأوائل ؟
فقبائل أكلت قبائل
وثعالب قتلت ثعالب
وعناكب قتلت عناكب
قسماً بعينيک اللتين اليهما
تأوی ملايين الكواكب
سأقول ، يا قمری ، عن العرب العجائب
فهل البطوله كذبه عربيه ؟
أم مثلنا التاريخ كاذب ؟

"أبيات من الابوذيه"

أگفضه امن الجدم جعدک هوادج
يشبه للدجی او لا للهوادج
يخی زان الظعن من بلهوادج
لمن نزهی الأنامل بلثريه
ملا محمد الماجود

خلص گوتی او بگالی الصبر چلای
او طحت من فوگ حده ابطعن چلای
الو يسمع و نينی الميت چلای
طر لحده او نهض و انتقر ليه
اودعه البريهی

وحگ من ينطق السانه ويربه
چم حيد الدهر علّه ويربه
الوكت گاد السبع شفته ويربه
هضيمه ايصيح من ينتقر ليه
فاضل الخسرجی

وحگ من لفظ بلمهد ودار
طريح الشوگ منی الحيل ودار
وعف ورحم يا ترف ودار
النظر شوف اشصده و اشصار بيه
خزعل بنی طرف

يناهی كون شمامه و لجفاک
بديه وبهذه السانی ولجفاک
ابكل العلل بادرنی ولجفاک
العلل تبره اوجفاک ايعز عليه
حاج زاير

وحگ الله ونبی الرحمه وعالی
طريح او لا احد من اهلی وعالی
قضيتی المن احچيه وعالی
لو ابو الحسنين لبيهم حميه
سيد سعيد غرابی

نيبان الدهر بحشای خلّه
خاف احچی او عليه اتصير خله
دهری اشما عمل وياي خله
انا ثرای الصبر بثنين اديه
سيد سعيد غرابی

شعر

"تنام انت"

تنام انت و انسه و أسهر ... تمر حسبات و اتحسر
علی عمری اليبس عوده ... ويا عود اليبس يخصر؟
تنام انت تغط بالنوم ... و انا صفالی العتب و اللوم
مثل باچر أمس و اليوم ... انا اشبيدی علی المقدر
يصاحب لو زهت دنياک ... زهت گبلک الی الدنيه
تجی يوم او تون الگاک ... مثل ونی تحس بيه
يصاحب دنيتک تفتر ... تنام انته وانه أسهر
عفتلک كلشی ما اريدک ... ولا حتی ابحلم تخطر
قدر مكتوب مو بيدک ... سحابه حبنه ما تمطر
قدر خله الأمل يصفر ... تنام انت و انا اسهر

سعد الجبوری

"مذكرات صباغ أحذيه"

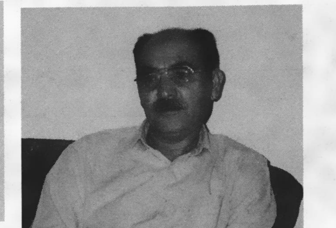
١-يوميه من الصبح-اتريگ اهموم و أجرح
ووگف سنابل قهر
و تلاوه ويه الريح
صباغ و املک وعی
واسمی (علی) الهبريح
اعزف علی الاحذيه
وابروحی صوت ايصيح
الغيره گطره تظل
لو طاحت اعله الأرض
راعيها كون ايطيح
٢-و اگعد واصر العمر
بهدومی خاف ايضيع
و احسب قواطی الصبغ و القريه و التلميع
ابچفی اسقط الوصل
عالعده المنجمه
وعلی الرصيف انتعش
لو يزح مای السمه
ما الحگ اعلی الشغل
اصبغ و نظف الطين
من شغلی ما حصلت
جوعان صار اسنين
كلسا يطک من كتر
و تخيط ام نسرين
٣-بالسجن مره چنت او دگو علی دگو
من جلدی شلعو جلد
وابصدری وجو نار
جلادی مثل الشمر
يطلبنی يمكن ثار
علگلی بالمروحه وبچفی دگ بسمار
گال اعترف... شعترف...
ما عندی كل اسرار
حتی المحقق كفر
گال انته ما تنهار
گتله انه نشوه نخل
وبروحی اضم جمار
و تعلمت من (فهد) و (محمد) و (ستار)
تحت السياط احتفل... دمی شمع لا يار

"زهير هادی"

"بياع الورد"

عمی يا بياع الورد
هذا انا وضاح الورد
اقره وجد
واكتب وجد
الدنيه شمسيه او دفو
بس آنه چاتلنی البرد
الغيمات ودعنی او جزن
تمطر الدنيه بلا مزن
الروح عطشانه... نده
و شتلات عشرتنه بچن
يا هی التی تجلی الحزن
لاميه
لا خضراء
لا وجهی حسن
كل های
كون امشی رزن
واگعد وزن
عمی بياع الحزن
بيع الحزن و اشری وجد
عمی بياع الورد
هذا انه انحب او ارتعد
هيهات كل اللی او يرد
يرجع اسويعه او يرد
عمی بياع الورد
هذا انه بير لا جرد ميته ترد الروح
لكن من يرد
او منهو يرش مای الورد
عمی بياع الورد
ينبت بلا مای الجفه
و العشگ هودر
والجرح نام او غفه
اوضی العيون الساهره
شب و انطفه
يا اهل الوفه
ما شفتو بياع الورد
شايل ورد
او من گال ينباع الورد
گلی الورد
بيش الورد
صک لو نقد
هذا انا شوک ابلا ورد
عمی بياع الورد
كل عمری اظل اعشق واعد
هذا انه وضاح الورد

"وضاح الورد"



صحة الشعر الجاهلى

«الرد على انكار الشعر الجاهلى»

قاسم كعابى

على أى حال نأتى الى لب الموضوع و هو الشعر الجاهلى وانكاره من قبل الدكتور طه حسين وشكه فى صحته ولكن يجب ان لا يغيب عنا ان الشك تطرق الى صحه الشعر الجاهلى منذ ايام ائمه الشعر الجاهلى الاولين كما يقول الدكتور عمر فروخ فى تاريخه منهم بن سلاّم يقول فلما راجعت العرب روايه الشعر وذكر ايامها و مآثرها استقل بعض العشائر شعر شعرائهم وما ذهب من ذكر وقائعهم وكان قوم قلّت وقائعهم واشعارهم، ارادوا ان يلحقوا من له الوقائع و الاشعار فقالوا على السن شعرائهم،ثم كانت الرواه بعد، فزادوا من الاشعار وليس يشكل على اهل العلم زياده ذلک ولا ما وضع المولّدون انما عضل (صعب عليهم) بهم ان يقول الرجل من اهل باديه من ولد الشعرا او الرجل ليس من ولدهم فيشكل بعض الاشكال ويؤيد الدكتور عمر فروخ ان المستشرقين تناولوا هذا الشك فأفاضوا فى الكلام عليه، ومن المستشرقين تناوله كتّابنا المعاصرون لنا، واذا كان الشك قد تطرق الى جميع ما يستند الى الاخبار المرّويه وخصوصاً ما كان قديماً و الى ما كان مدوّناً فى بعض الاحيان فليس من المستغرب ان يتطرق الى الشعر الجاهلى ايضاً، فما خلاصه آراء ائمه من علماء الشعر فى هذا البحث الشعر الجاهلى حقيقه تاريخيه،

ولكن بما ان العرب لم يدوّنوا هذا الشعر بل اكتفوا بأن يتناقلوه خلفاً عن سلف و فى ازمنه متطاوله وفى احوال مؤاتيه او غير مؤاتيه فحدث مايلى ۱-نسى بعضه فضاع ۲- نسب الراوون بعض هذا الشعر عمداً اوسهواً الى غير قائله ۳-رغب بعض الافراد بالدفاع عن انسابهم او باختلاق احساب لهم ولأسلافهم فعمدوا الى نظم ابيات او مقطعات او قصائد، او انهم سألوا بعض شعرائهم المعاصرين لهم فى ذلک ثم نسبوه الى شعراء متقدمين

۴-كذلک اراد نفرمن اللغوين ان يستروا خطأ وقعوا فيه-فاختلقوا له شاهداً و«نحلو» شاعراً قديماً او دسوّه فى قصيده قديمه معروفه او ربما فعل بعض رواه التاريخ والحديث واللغه مثل ذلک ولقد كان للنزاع بين الاحزاب السياسيه على الاخص يدغير مشكوره فى «نحل الشعر» ويعتقد بعض النقاد الشک يتطرق الى بعض الشعر الجاهلى وليس كله ولا يشكون فى الشعراء الجاهليين ولكن من الممكن ان الناحل يستطيع ان يقلّد البيت و البتيين والقصيده و القصيدتين، لكنه لا يستطبع ان يخلق شاعراً ولا ان يتلبس بشخصيه شاعر، واذا استطاع ان يتلبس بشخصيه شاعر واحد فهل يستطيع ان يتلبس بشخصيات مشاهير الشعر امثال امرىء القيس و طرفه وعنتره والاعشى معاً

«يعتقد الدكتور طه حسين ان الشعر الجاهلى الموجود بين ايدينا ليس جاهلياً، انما هو منحول اختلقه الرواه فى عصر متأخر»

واذا كان هناک قصائد قد نسبت سهواً او عمداً الى غير اصحابها او غير زمانها، فليس فى ذلک كله ما يبرر الشک فى الشعراء الجاهليين واما هذا الشک فى نظر على الوردى والذى له تعليق عليه من زاويه علم الاجتماع يختلف عما جاء به الادباء و المؤرخون وخلاصه رأيه:

«يعتقد الدكتور طه حسين ان الشعر الجاهلى الموجود بين ايدينا ليس جاهلياً، انما هو منحول اختلقه الرواه فى عصر متأخر» واستند الدكتور على الوردى فى ذلک على مقارنه الشعر الجاهلى وبما جاء فى القرآن فى وصف لحياه الجاهليه او انتقاد لها ويوضح لنا الحياه التى يمثلها القرآن وتلک التى يمثلها الشعر الجاهلى وبيان الفروق التى بينها على لسان الدكتور طه حسين ثم يقوم بنقد النظريه قائلاً:

«ان رأى الدكتور طه حسين القائل، بان الشعر الجاهلى ليس جاهلياً بل هو منحول اختلقه الرواه و هب النقاد يرهنون له خطأ رأيه و فقد اخذوا يأتون بالامثله من الشعر الجاهلى. للتدليل بها على ان هذا الشعر بحث فى جميع الامور التى اشار اليها القرآن وهو اذن يمثل الحياه الجاهليه اصدق تمثيل، نسى هولاء كما نسى الدكتور طه حسين شيئاً واحداً كان الجدير بهم ان لا ينسوه، وبهذا ضاعت جهودهم وجهود دكتورهم هباءاً لقد نسوا، ان القرآن يمثل الحياه الجاهليه من زاويه تختلف عن زاويه الشعر الجاهلى، وان كليهما كان صحيحاً فى تمثيله بالرغم من تفاوتها فى التصوير» ويعتقد الدكتور على الوردى« ان القرآن يمثل ثوره اجتماعيه ودينيه ضد المترفين الذين كانوا يسيطرون على المجتمع المكى، انه كان بعباره اخرى يحارب قريشاً و ينتقد وثنيتها ورباها و استعلاها وبغيها ونكثها بالعهود، اما الشعر الجاهلى فكان غير مكترث بمكه وبما يجرى فيها،لانه لا يرى مكه الاّ فى موسم الحج، وهو يراها آنذاک حاشده بالناس وقد امتلأت بالثريد الذى كانت قريش تقدمه لهم وفيراً كان الشعر الجاهلى حسب اعتقاد الدكتور على الوردى، فى معظمه يمثل الحياه البدويه التى تسود القبائل خارج مكه وليس عجيباً بعد هذا ان نجده مختلفاً عن القرآن فى تصوير الحياه، انه بواد والقرآن بواد آخر وايضاً فكان شعراء الباديه يقصدون قريشاً ينشدوا بين يديها قصائدهم ويستلموا منها الجوائز وهذا شأن الاغنياء والمترفين فى كل زمان و مكان و يضيف على الوردى معلقاً «اننا حين نقراء القرآن ثم نقرأ الشعر الجاهلى نحس بالفرق

يعتقد بعض النقاد الشک يتطرق الى بعض الشعر الجاهلى وليس كله ولا يشكون فى الشعراء الجاهليين ولكن من الممكن ان الناحل يستطيع ان يقلّد البيت و البتيين والقصيده و القصيدتين، لكنه لا يستطبع ان يخلق شاعراً ولا ان يتلبس بشخصيه شاعر، واذا استطاع ان يتلبس بشخصيه شاعر واحد فهل يستطيع ان يتلبس بشخصيات مشاهير الشعر امثال امرىء القيس و طرفه وعنتره والاعشى معاً

الكبير بين مجتمع مكه و مجتمع البداوه ويؤسفنا ان نجد مؤرخى الادب العربى لا يلتفتون الى هذه الناحيه فى دراستهم للشعر الجاهلى، انهم بالاحرى لا يفرقون بين قبيله قريش والقبائل الاخرى من الناحيه الاجتماعيه ويدرسونها جميعاً بمنظار واحد والواقع ان المجتمع المكى كان يختلف عن المجتمع البدوى من نواحٍ شتى وهذا هو سبب ما نرى من فرق كبير بين القرآن و الشعر فى تصوير الحياه الجاهليه قد نزل القرآن ثائراً على ذلک التفسخ والتمايز الذى كان سائداً فى مكه،بينما كان الشعر مشغولاً بمفاخراته و منابزاته القبليه، غير شاعر بما كان عليه الحال فى مكه وزد على هذا الرأى، ما وصل اليه المستشرق الألمانى «كارل بروكلمان» بقوله «كان شعر العرب فنّاً مستوفياً لاسباب النضج والكمال، منذ ظهر العرب على صفحه التاريخ» ولكن المبهم لدى بروكلمان هو اوليه الشعر عند العرب حيث يقول لا تستطيع روايه مأثوره ان تقدم لنا خبراً صحيحاً عن اوليه الشعر، اذاً فلايسعنا الاّ أن نستخلص من الملابسات المشابهه عند شعوب بدائيه اخرى نتائج معينه يمكن تطبيقا ايضاً على العرب، اذا قدمت الأحوال الممكن التعرف عليها عند هولاء نقاطاً يعتمد عليها فى ذلک والمعلوم ان الشعر عند الشعوب البدائيه عامه و العرب خاصه نابع من حركات منتظمه طبيعيه تصحب الرجال عند العمل و كانت تحثهم من تلقاه انفسهم على التغنى باغمان موزونه مصاحبه للعمل وميسره له تيسيراً نفسياً، وقد رويت لنا عن العرب ايضاً مثل هذه الأغانى التى تصحب العمل» هذا الرأى باحث الاجتماع والاقتصاد السياسى، كارل بوخر فى كتاب: العمل والنغم بدل على ان الشعر بدأ حياته مع تولد البشر وان حركات العمل الطبيعيه ولا سيما حركات العمل الجماعى تحث الانسان على الغناء فى مثل هذه الاحوال لأن الغناء كما يعتقد البعض كان يحث على العمل و يسعفهم بقوى سحريه و كذلک الاغانى الصغيره، التى يرددها البدائى فى المواقف الكبرى للحياه الانسانيه، من حالات السرور والتهييج، كانت غايتها فى الأصل ان عدت آثاراً سحريه، فما كان الانسان يهواه و يشتهيه،كان يصوره بخياله فى الشعر تصويراً فنياً وهذه هى حياه الشعوب البدائيه تنعكس فى الأغانى و النغم عند العمل ويعبرون عنها بصوره شعر يعكس حياتهم فالشعر فى المجتمعات لا يجوز انكاره بل هو حقيقه تاريخه اثبتته الدراسات الاخيره.

ما وصل اليه المستشرق الألمانى «كارل بروكلمان» بقوله «كان شعر العرب فنّاً مستوفياً لاسباب النضج والكمال، منذ ظهر العرب على صفحه التاريخ»

قصه قصيره

فى غمضة عين

ما ظن يوما أن زوال محنته يعنى انزلاقه الى محنه جديده. من أجل ذلک لم يستمتع طويلا بعطر الخريف وأما راته المشربه بالبياض الناعس التى تغازله فى مجلسه بشرفه كافيتريا الجلوب. الى جانبه وفى متناول مس منكبه جلست رافعه بروفيل وجهها الأسمر الصافى الذى تفانى فى حبه على مدى سنوات طويله هيأ نفسه منذ اللحظات الأولى للقاء-كالعاده- للتشاكى، ولنفث نسمات الحب فى مناخ الاحباط المحدق، وللحومان حول هموم المسكن و الخلو والجهاز والمهر ثم كيفيه مواجهه تحديات المعيشه. استقلا معا قارب الحب منذ المرحله الثانويه، وتلاعب به أمواج الحياه المعانده غير المواتيه، و لكنهما ظلا مصممين على البقاء جنبا لجنب قابضين بشده كل على مجذافه، رافضين الانهزام أمام العقده التى تطوقهما. هذا الصباح تطالعه عيناها بمرآه جليه الصفاء، لا ينضح بياضهما النقى بفتور. لم يخل قط جمال نظرتها من كآبه خفيه تتجلى حينا و حينا تستشف. وتاق قلبه لسماع أى خبر حسن. واحتسيا قدحى الجوافه على مهل فى صمت حتى خرقه قائلا:

-الحلم يتضخم فى رأسى وغير بعيد أن يصبح واقعا:

فقالت بثقه جديده كل الجده:

-غير بعيد على الاطلاق.

حقا؟!. اقترح ذات يوم أن يتزوجا بالفعل وليكن ما يكون. أجل سيظل فى بيت والده بالقبيسى كما ستظل فى بيت أبيها بالوايلى،ثم يبحثان عن حل وهما حاملان معا لأمانه الزوجيه. أبوه رغم كونه موظفا صغيرا ممن عجنهم الانفتاح الا أنه لم يرتح أبدا لاختياره ابنه حلاق.لتكن جامعيه و موظفه فأى قيمه لذلک اليوم؟. ولكن الفتى نشأ رجلا لا يتحول عن المطالبه بحقوقه الكامله. تفرس فى وجهها مأخوذا بتعليقها القوى وقال:

-ماذا وراءک؟.. لديک شىء جديد..

فقالت بثقه باسمه:

-أجل.

-حقا؟

-تبخرت المشكله، انحلت العقده، هبط حل بارع من السماء!

-ماذا عندک؟

فقالت بانفعال لم تستطع كبحه:



-اسمع،رجل أعمال عرض على أبى التنازل له عن دكانه نظير مبلغ خمسين ألفا من الجنيهات..

انعقد لسانه من طغيان الفرح. الخبر فى ذاته خبر من الأخبار المتداوله فى تلک الأيام ولكنه لم يتصور أن يطرق بابه كواقع حى.

-أرأيت يا عزيزى كيف تحل العقد بالسحر؟!

-حكايه لا تصدق..

-هى الحقيقه، وبعض زبائن أبى قدموا له نصائح ثمينه..

-مثال ذلک؟

-أن يهجر حرفته ويعمل بالاستيراد ودلوه على الطريق لفتح مكتب..

-استثمار وثراء مضاعف..

فنقرت على ظهر يده بأظافرها الأرجوانيه وقالت:

-أبى يجهل اللغات الأجنبيه، سيسافر كثيرا، أقترح أن نستقيل من بطالتنا المقنعه وأن نعمل فى مكتبه بمرتب حسن ونسبه فى الأرباح..

ضحک. ولبث أساريره ضاحكه، ونسى هموم العمر كله، وقال:

-دخل خيالى.

وتلاشت المشكلات دفعه واحده..

ونظرت اليه باسمه وكأنما تدعوه لاعلان موافقته وشكره فقال:

-توفيق ما بعده توفيق.

وتاه فى الحلم تحت مراقبه عينيها مورد الخدين من الفرح غائصا فى لجه من الخواطر، ومسح بيده على شعر رأسه الغزير، وتنفس بعمق ثم قال و كأنما يحاور نفسه:

-سنصبح منهم!

من تعنى؟

-أنت تعرفين ما أعنى تماما.

الماضى لا يمكن أن ينسى. انه ماض حاضر. تجسد فى حوار متواصل. انهال بألسنته المحمومه على الانحرافات والطفيليين. من منطلق مثاليه ناصعه بل انتماء لا يخلو من تطرف. لكنها قالت:

-الصفقه مشروعه ولا غبار عليها.

-أسلم بهذا،ولكنا لم نعفها من نقدنا المر.

-فقالت محتجه:

-لا بد أن نفرق بين ما هو شرعى وما هو منحرف..

-معک الحق. ولكن أصحابنا سيسخرون منا..

-فليسخروا ما شاءوا،المهم أن عملنا لا غبار عليه..

-العمل لا غبار عليه..

-من منهم يعرض عن فرصه مماثله اذا منحت له؟

-لا أحد فيما أتصور:

-فلا يوجد سبب واحد يدعو للتردد.

-هذا حق، المسأله..

وتوقف متفكرا فتساءلت بحده:

-المسأله؟!

-ماذا تقول؟،كنا نتكلم بين الأصحاب بحماس جاوز الحد..

-حول المنحرفين ودائما المنحرفين..

-ألم نعتبر بعض أنواع الاستيراد انحرافا؟

فقالت متجهمه:

-سنكون موظفين لا أكثر!

صاحب المكتب هو ابوک وحموى!

لن يكون مهربا أو خطافا..

-طبعا.. طبعا، ولن يمنعنا العمل الجديد من المحافظه على أفكارنا..

-طبعا.. طبعا.. هل تتصور أن تضحيتنا بالفرصه هو الذى سيصلح المجتمع؟

-طبعا لا.

-لا تبال اذن بأى قول متعسف.

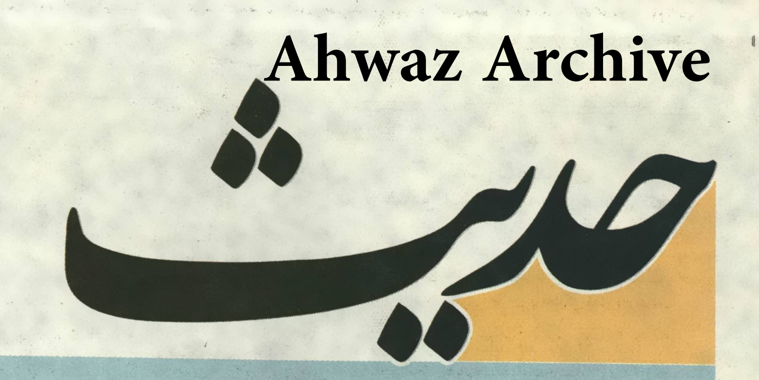
-هذا هو الرأى الصواب..

-هل أعتبر الأمر منتهيا؟!

-أى نعم!

هكذا تلاشت المشاكل و ابتسمت الحياه. آمن بذلک تماما ولكنه شعر فى الوقت نفسه بأن محنه جديده تتربص به. بين الأصحاب أو فى أعماق ذاته. ومن الآن فصاعدا ستكون السعاده هى المشكله. ستكون المشكله هى الدفاع عنها والمحافظه عليها للنهايه ان أمكن..

نجيب محفوظ



یکشنبه
۸ خرداد ۱۳۸۴
۲۰ ربیع الثانی
شماره ۲۹
سال دوم
۸ صفحات
۱۰۰۰ ریال
ALHADITH
VOL.II
NO.XXVIII
۲۹ می ۲۰۰۵

در حاشیه یک همایش انتخاباتی: سالی که نکوست از بهارش پیداست

صفحه۲

در صورت صحت خبر عزل معاون عمرانی استاندار:

نمایندگان مردم پاسخ دهند:

آیا تغییر بر اساس منافع استان صورت پذیرفته یا ...؟!



نقش مطبوعات محلی در هدایت و گمراهی افکار عمومی!

اشاره : در شماره قبل پیرامون و ضعیت عمومی مطبوعات محلی عرایضی را بعرض خوانندگان خود رساندیم. همچنین نشریات موجود در استان را در یک دسته بندی نسبی و کلی به ۴ دسته بشرح ذیل تقسیم نمودیم:

اول : نشریاتی که در دام سیاسی کاران قرار گرفته و بصورت ابزار تام و تمام فلان خط و فکر و شخص در آمده اند. توسل به شیوه های نامتعارف در تخریب رقیب از علایم اصلی این گونه نشریات است.

دوم : این دسته از نشریات محلی مفهوم مطبوعات را با نوعی ارتزاق و سکویی در جهت تحقق اهداف اقتصادی خود اشتباه گرفته اند. این تیپ نشریات نه رسالتی برای قلم می بینند و نه حرمتی برای قلم بدستان .

سوم : کمتر از دو نشریه دیگر وجود دارد که می توان آنها را حرفه ای نامید.این تیپ نشریات بر اساس اصول و قواعد علمی عمل می کنندو در اکثر مواقع می تواند مغضوب دو دسته اول باشد.

چهارم: نشریات مستقلی که از خط و خطوط سیاسی کارانه (شبیه به دسته اول)بدورند و تشابه چندانی به مطبوعات ارتزاقی هم ندارند و البته تعریف حرفه ای نیز شامل آنها نمی شود... آنچه در پی خواهد آمد، ادامه بحثی است که در شماره‌ء قبل قسمت اول آن تقدیم خوانندگان شد. توجه شما را به قسمت دوم این بحث جلب می کنیم:

ادامه در صفحه ۳

درصورت صحت خبر عزل معاون عمرانی استاندار:

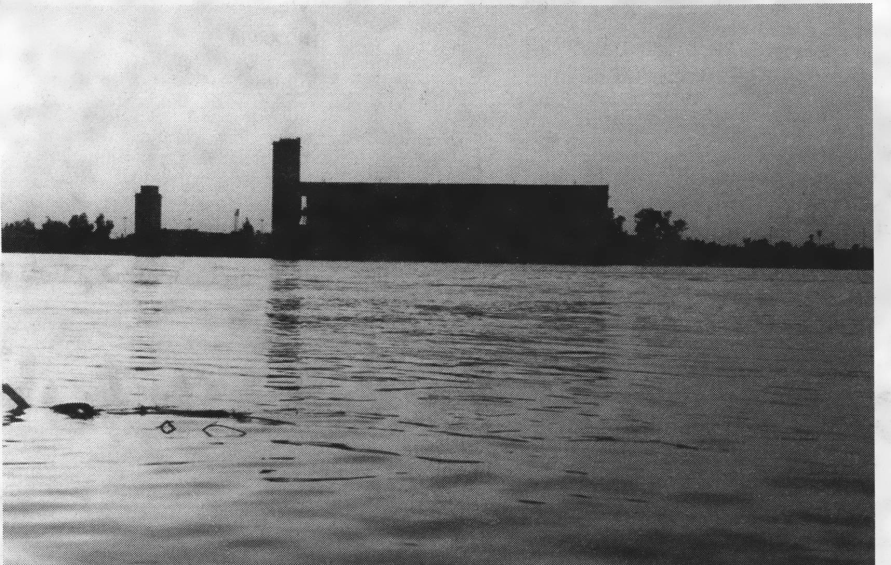
نمایندگان مردم پاسخ دهند:

آیا تغییر بر اساس منافع استان صورت پذیرفته یا ...؟!

یک روزنامه محلی در ستون مبتنی بر شنیده های خود، شایعه کنارگذاشتن یا رفتن معاون عمرانی استاندار خوزستان را قوت بخشید.

صاحبنظران بی طرف که از رفتن و آمدن ها سود شخصی عادیشان نمی شود و تنها از منظر منافع عمومی استان به ترکیب مدیریتی و عزل و نصب ها می نگرند، معتقدند که آقای کمرانی از جمله مدیران فعال، دلسوز و پرکاری است که خوزستان در سنوات اخیر کمتر به چشم خود دیده است و کنارگذاشتن آن ضایعه ای برای این استان است. این دیگاه به عمر کم مدیریت این مدیر اصفهانی به نسبت عملکرد و فعالیت موفق ایشان اشاره ومعیارهایی که این عزل را توجیه می کند را نا کافی می دانند.

در شرایطی که نقش مدیریت منسجم و کار آمد برای توسعه بعنوان بزرگترین دغدغه ء مسئولین دلسوز هر استان درآمده، حذف این مدیر کوشا نمی تواند غیر سیاسی و براساس معیارهای علمی و قانونی منطقی صورت گرفته باشد.



نمایندگان استان خوزستان خواه یا ناخواه باید جوابگوی افکار عمومی باشند که آیا تغییر مزبور بر اساس منافع استان صورت پذیرفته یا منافع دیگری در ورای آن پنهان است؟ باید با شفافیت توضیح دهندکه در صورت تغییر، آیا قادر به اثبات توانمندی معاون عمرانی جدید استاندار خواهند بود؟ استانداری محترم هم باید به شایعات موجود، بویژه آنچه در جراید محلی منعکس گردید پایان دهد و به صراحت دلایل کافی عزل کمرانی و انتخاب مدیری دیگر بجای ایشان را به عرض افکار عمومی برساند؟ از طرف دیگر آیا خبر اعمال فشار یک نماینده بر استانداری بمنظور سرعت بخشیدن به آن تغییر صحت دارد؟ همچنین آقایانی که در زمان آمدن کمرانی مدافع جدی وی بودند، اکنون هم مدافع ایشان هستند یا در خط مخالفین ویقرار گرفته اند و چرا؟ بدیهی است آینده نقش های مضر بحال استان را هویدا خواهد نمود.

نقدی بر بیانه تحلیلی حزب الله عرب اهواز

در پی انتشار بیانه ای با عنوان ((بیانهء حزب الله عرب اهواز)) و درج آن در برخی از نشریات محلی ،هفته نامه اهوازبطور مفصل آن بیانه را به نقد کشید. بنا به اهمیت موضوع، بخش هایی از نقد مندرج در آن هفته نامه را تقدیم خوانندگان صمیمی می نماییم: در بخشی از نقد مزبور آمده است:

((این نوشتار در صدد اعطای فرصت به فرصت طلبان (ضد انقلاب) که پس از ناکامی در رودررو قرار دادن شهروندان عرب خوزستانی در مقابل نظام مقدس جمهوری اسلامی ، بدنبال شکل نوینی از این تقابل آنهم با بهره برداری از عمومیت حاکم بر مفاهیم ارزشمندی چون حزب الله نخواهد بود، از طرف دیگر اصالت وجودی تشکلی بنام حزب الله عرب تاکنون محرز نشده که این امر در کنار مفاد مغایر با قوانین و بی احتیاطی در بکار گیری عبارات و واژگان که در موارد بسیاری ،آن متن را شبیه به تهدید نامه در آورده است.

اگر اتهامات مطرح در آن نسبت به کسانی که بموجب قانون، غیر متهم و از حرمت شرعی و قانونی برخوردارند، را کنار سایر موارد قرار دهیم تردید در برابرآن عنوان و تشکیک در برابر اصالت آن منطقی تر (بنظر می رسد).

حقیقتاًمفاهیم ارزشمندی که از خصلت عام برخوردارندنمی توانند در حد مناقشات و امیال جمعیتی خاص تنزل پیدا کند و یا وارد منازعات و رقابتهای سیاسی شوند. بنابراین نگاه اصلی این نوشتار فرض را بر فقدان اصالت بیانیه مزبور قرار داده تا مبادا فرصت طلبی این نقدرا دستاویزی برای تحقق نیات خود ببیند و با توسل به آن در صدد خلق سناریویی جدید برآید، از طرف دیگر نقد مبتنی بر اصول منطقی بالحاظ همه موازین اخلاق و از آن مهمترنقدی که جوهره ی اصلی آن حسن نیت باشد، اگر هم سازنده شمرده نشود قطعاً مخرب نخواهد بود.

همه سطور فوق ذکر گردید تا اهمیت و حساسیت امر بر مخاطبان روشن تر شود.

معمولاً در همه اظهار نظرها اگر متکلم از عنوانی معلوم و مشخص برخوردار باشد بنا به درجه شناختی که از متکلم وجود دارد مخاطب نیز مضاعف تر(خواهد شد).

معلوم بودن متکلم یا اظهار کننده راه رابرهرگونه تجزیه و تحلیل غیر منطقی می بندد و تنها در سایه مبهم بودن متکلمان است که نقد و تحلیل از معنایی منطقی بهره مند می شود.

این نقد از آن جهت که هویت و عنوان و به تعبیری شخصیت حقوقی صادر کنندهء بیانیه مزبور مورد تردید است واز طرفی مفاد آن در موارد متعدد متعرض حقوق شرعی و قانونی عده ای از مردم گردیده و با بکار گیری تعابیر خاص گروهی از انسانها را قبل از آنکه در مرجع صالح متهم شوند متهم و محکوم نموده است قابل طرح و دفاع خواهد بود.))

نوشتار مزبور را ادامه می دهد:

((حقیقتا معلوم نیست که اعضای شورای مرکزی حزب مزبور چه کسانی هستند؟ دبیر کل آن کیست؟ راه مشخص برای عضوگیری آن چگونه است ؟ آیا افراد واجد شرایط ،حق عضویت در آن حزب را خواهند داشت؟ آیا (حزب)تا کنون فراخوانی بدین منظور داشته است ؟

براساس واقعیت های موجود در حداقل یک سال گذشته مجوزی به حزب یاتشکلی داده نشده است ، آیا بیانیه مزبور به سمع و نظر اعضاء رسیده است؟و...

همگی سئوالاتی هستند که فرض فقدان اصالت حزب مزبور را منطقی تر جلوه می دهند.

حال از دوستانی که بسیار دیر هنگام و بدون طی حرکت تدریجی که لازمه شکل گیری گروههای سیاسی و اجتماعی است ، این سئوال مطرح می شود که چگونه ممکن است در همان اوان شکل گیری یک حزب ، مبادرت به صدور بیانیه ای جنجالی می کنند، قبل از آنکه تردید در خصوص اصالت آن حزب زدوده شود؟!

انتساب به احزاب و گروههای سیاسی و اجتماعی اراده اعضارا حداقل نسبت به اساسنامه و سایر موارد قرار دادی و اعتباری فی ما بین محدود و مقید می کند،حال اگر عده ای به صراحت خود را منسوبان به شریعت و شارع مقدس معرفی می کنند. حداقل انتظار از آنها قطعاًبا انتظار از اعضای یک حزب یا جریان یا گروه سیاسی متفاوت خواهد بود، بعبارت دیگر منسوبات به شریعت و ارزش های آن لزوما و نه اختیارا باید رفتاری منطبق بر آموزه های دینی از خودشان نشان دهند و منافع عمومی را بر هر نفع دیگری ترجیح و نسبت به(مفهوم) حق حساس و حامی واقعی ضعیفان باشند و همواره ازدام هایی که منفعت طلبان در مسیر آنها قرار می دهند تا آنان را به ابزار و حربه هایی برای نیل به مقاصد شان در بیاورند بر حذر باشند. دورنگری و تعمق همه جانبه و دقت در گفتار و رفتار از او صاف اصلی گروههایی است که داعیه انتساب به شریعت مقدس را دارند که در غیر اینصورت (عناوین)واسم ها، بی مسمی خواهند بود.

اصولاً این گروهها از اتخاذ تهمت ، افترا، فرافکنی، جوسازی به قصد تحریک و... بعنوان وسیله برای توجیه هیچ هدفی بهره نمی گیرند. (اگر بیانه)طبق ادعا تحلیلی بشمار می رفت، پس دلیل ذکر برخی از علل و عوامل و حذف بخشی از آنها در چیست؟

بیانه از ذکر صریح ترین مواضع و واضح ترین اظهارات که توسط مسئولین و مراجع رسمی بیان شده است نیز استنکاف می نماید مثلاً بجای ذکر (مردود بودن) هرگونه دخالت توسط گروههای سیاسی معتبر داخلی که مرجع عالی امنیتی کشور از زبان وزیر اطلاعات بر آن تأکید داشت طفره می رود که این امر از منطق و ادبیات دینی که لازمه هر نوع اتهامی را وجود دلایلی کافی و قطعی می داند بدور است...

آن دوستان تا کنون چه راهکارها وایده هایی ازآن جهت که جمعی حساس!! به امور ملک و ملت هستند، در خصوص گذر از چالش های مذکور دربیانیه ارائه داده اند؟آیا جایز است که یک گروه تنها در زمانی که خودصلاح می بیند ظاهر شده و مبادرت به صدور بیانیه ای کاملاً سیاسی نماید اما در مواقع و ظروف متعدد زمانی غائب محض باشد؟ آیا چنین رویه ای امکان رشد و پویایی به گروههای رسمی و رقیب را میدهد؟ آیا برای حل مشکلات قبل از تبدیل آنها به چالش های عمده اقدامی از طرف دوستان صورت گرفته است؟

- بیانیه موسوم به حزب الله عرب عوامل ناآرامی های اخیراهواز را در ۴ محور خلاصه می کند چنانچه می نویسد:

((اما متأسفانه در سال های اخیر براثر دخالت نابجای برخی از جناح ها و احزاب سیاسی استان و ایجاد چترامنیتی جهت افراد و گروهای قومیت گرابه منظور بهره برداری از آرا منطقه در انتخابات شورا و مجلس ششم مجال تازه ای برای احیای نعره های قومی پیدا شد و رسماً و عملاً گروههایی با مرام ناسیونالیستی فعال شدند و جمعی از نوجوانان فریب آن شعارها را خوردند.))

ملاحظه می شودکه جملات فوق از هر جنس و قماشی که باشند. تحلیلی بشمار نمی روند. منطق حاکم بر سطور فوق منطقی بشدت سیاست زده، فرا قانونی و تشابه زیادی به مطالب مندرج در برخی نشریات محلی طی دوران پس از ناآرامی ها دارد. حال آنکه انتظارات مخاطبان از بیانیه تحلیلی ، استدلال همراه با واقع بینی و بررسی همه جانبه و مستند به حقیقت است که در غیر اینصورت نتیجه و اثر تحلیل به همان نسبت غیر واقعی وبیگانه با عنصر استناد خواهد بود.

(آن بیانه)باید اسامی اشخاص تحریک کننده و نحوه تحریک آنها، کیفیت و چگونگی و منظور نعره های قومیآنان که مؤثر در بروز ناآرامی ها باشد را با صراحت هر چه تمام تر بیان می نمودند و از کلی گویی و منطق ((تر خشک سوز)) که معیاری بنام ((عدالت)) نمی شناسدجداً پرهیز می کرد، چنانچه در بند دوم بیانه مبادرت به ذکر ۳ مصداق نموده است.

نمی توان اتهامات کلی و اشارات عمومی که مراد از آنها متهم ساختن مجموعه هایی از نیروهای فعال سیاسی است را امری تصادفی و برگرفته از مفاهیم اسلامی بدانیم و ناگفته پیداست که شریعت اسلام و فقه پویای تشیع و به تبع آن حاکمیت ولی فقیه ، قانون اساسی و قوانین عادی نظام جمهور ی اسلامی و اخلاق انسانی طرح اتهامات کلی و فراگیر، آنهم توسط عده ای که به هیچ عنوان نمی توان بر آنها عنوان مرجع قضایی نام نهاد. همچنین انتشار آن اتهامات در نشریات و جراید(!!!)محل بحث است . آیا چنین امری را می توان تصادفی و بلحاظ اخلاقی عملی مشروع تلقی نمود؟

بیانیه مورد بحث از فریب خوردن جمعی از جوانان و نوجوانان توسط گروههای ناسیونالیستی سخن بمیان می آورد اما از بحث منطقی که چرا عده ای از جوانان بالغ و ذی شعور که از حق خود بنحو کاملاً قانونی استفاده کرده و موجبات افزایش آمار مشارکت مردم در انتخابات شد اند را مورد توهین قرار می دهد؟ مگر معنای فریب خوردگی و اطلاق آن به جمعیتی چند هزار نفری توهین نیست؟ چه کسی جوابگوی هزینه صدور حکم اتهام و توهین به دیگران که در نهایت از جیب نظام پرداخت خواهد شد را می دهد ؟

در بیانه مزبور احزاب و تشکل های محلی در رده اول بعنوان مهمترین عامل (آشوب)معرفی شده اند. حقیقتا این ادبیات که در ایراد اتهامات هیچ حدی نمی بیند و قبل از صدور هرگونه حکمی خود را حاکم مطلق و صالح تر از هرمحکمه ای می بیند نمی تواند از فرهنگ مملو از محبت و انصاف که در عنوان حزب الله متجلی است سرچشمه گیرد و باید محل جوشش چنین تفکری را در جای دیگر جستجو کرد.

حقیقتا این ادبیات که در ایراد اتهامات هیچ حدی نمی بیند و قبل از صدور هرگونه حکمی خود را حاکم مطلق و صالح تر از هرمحکمه ای می بیند نمی تواند از فرهنگ مملو از محبت و انصاف که در عنوان حزب الله متجلی است سرچشمه گیرد و باید محل جوشش چنین تفکری را در جای دیگر جستجو کرد.

اتخاذ این رویه در دراز مدت باعث آن می شودتا عناوین عام و پر معنویت و مقدسی همچون حزب الله به ابزاری در دست عده‌ای از افراد تبدیل شود که این اتفاق با اهداف نظام مقدس جمهوری اسلامی مبنی بر جلوگیری از تشتت و پراکندگی خیل عظیم دوستداران نظام در تعارض و تضاد است و چنین اتفاقی هرگز به مصلحت نظام نخواهد بود .

نقد مندرج درشماره ۲۵۶ هفته نامهء اهواز ادامه می دهد:

راستی نویسندگان آن بیانیه چرا در زمانی که آشوب و نا آرامی ها به اوج خود رسیده بود و صدور بیانیه های صادقانه در کنترل اوضاع تأثیر فوق العادهءخود را داشت و بسیاری از گروهها، احزاب و جریانات سیاسی و اجتماعی، نخبگان، علما، سادات و... اقدام به صدور بیانیه نمودند و با شفافیت کامل مواضع خود را بیان کردند ،چرا آن عزیزان سکوت اختیار کردند و در مدیریت روانی بحران شرکت نجستند و هیچ نقشی نیافریدند؟!

حال که عقل و منطق و توصیه های امنیتی و اخلاقی حکایت از ضرورت خویشتنداری و پرهیز از هرگونه تنش و تحریک دارد چرا عزیزان نویسنده آن بیانیه ، این زمان را مناسب برای صدور آن دانسته اند؟

قطعاً این نظر مورد قبول نویسندگان بیانیه خواهد بود که به همان نسبت که عوامل اصلی محرک مؤثر در شکل گیری یک بحران خطرناک تلقی می شوند ، محرکان نیز که منافع خود را در بقاء واستمرار بحران جستجو می کنند و با انواع اظهارات و نوشته هایشان به ابعاد بحران دامن می زنند نیز خطرناک خواهند بود . اگر نویسندگان آن بیانیه به ابعاد مخرب بحران بخوبی واقف می بودند چرا به نقش تخریبی(و تحریک آمیز) چند نشریه محلی که همه سعی خود را مصروف تثبیت و توسیع وضعیت بحرانی کرده بودند هیچ اشاره و حتی کنایه ای نمی نمایند؟

آیا خطر بنا به اینکه فاعل آن چه کسی است مضرو مخرب است یا اینکه ذات و ماهیت آن حکایت از زیان و تخریب دارد؟... آیا تحلیل مزبور بنا را بر اسامی و عناوین خاصی از خطر آفرینان نهاده است یا آنکه خطر آفرینی و بحران سازی و تحریک را صرفنظر از آنکه منسوب به چه شخصی یا گروهی بوده می بیند و آن را تحلیل می کند و ابعاد مختلف (پیدا)و پنهان آن را به نمایش در می آورد ؟!

هفته نامه اهواز نقد مفصل خود را اینگونه به پایان می برد:

در دلهای فوق از هیچ عنصر سو ء و هر تفسیر بدبینانه دیگر نشات نگرفته و معیار نهایی در تمام سطور این اردنامه انصاف و منطق خوانندگان خواهد بود.

تحلیل خانه — ابراهیم گله داری

نقش نمایندگان در تخصیص اعتبارات به حوزه های انتخابیه

اخبار موثق حکایت از آن دارد که یک نماینده با فعالیت فراوان و رایزنی با برخی نمایندگان استان خوزستان توانست بخشی از اعتبارات راکه پس از ناآرامی های اهواز به مناطق آشوب زده تخصیص یافت را به شهرهایی دیگر تسری دهد،بدین معنا که بخشی از آن اعتبارات در شهر هایی که کاملاًآرام بودند هزینه خواهد شد. و آن شهرها البته جزئی از استان خوزستان هستند.و هنر نمایندگان در این است که بهر طریق ممکن امکان تخصیص اعتبارات بیشتر از بود به کل کشور را داشته باشند،نه از بودجه ای که بشکل فوری و خارج از ردیف های اصلی آن روشن است. چنانچه ملاحظه می شود. بحث بسیار ظریف است و نقش آن نماینده در تقلیل سهم اهواز از آن اعتبارات بسیار روشن است . اما انگیزه اصرار آن نماینده بر لزوم برخورداری چند شهر از آن اعتبارات از چه امری ناشی می شود؟ کدام یک ؟ دلسوزی ، همراه کردن نمایندگان شهرهایی که قرار است بخشی از اعتبارات را جذب کنند،، نگاه عام ، فراگیرو عادلانهء آن نماینده که از محدوده حوزه ء انتخابیهء خود جدا شده و قصد تبدیل شدن به نماینده ای استانی را در سر می پروراند.؟اما به چه قیمتی؟!

مهم این نیست که ایشان چگونه موضوع را توجیه خواهند کرد، مهم اینکه افکار عمومی عملکرد منسوب به وکلای خود را باشفافیت کامل بنگرند ، که خوزستان همواره از بی دقتی ناشی از نگاه های غیر واقعی، مظلوم واقع شده و می شود، همانگونه به مرکز استان در مقوله اعتبارات تخصیصی مظلوم واقع شد!!و البته نباید این سخن به معنای انحصار طلبی بنفع شهر اهواز تعبیر شود که مراد از این نوشته اصلاً این نیست ،بلکه لزوم شفاف بودن عنلکرد یک نماینده است که ضرورت امروز استان به صداقت و شفافیت بیش از هر زمان دیگری است. امیدواریم که استارت توسعه استان بشکلی فراگیر، شفاف، متعادل و موزون زده شود که نقش نمایندگان دلسوز در این حرکت تعیین کننده خواهد بود و این امر به اتحاد نمایندگان و کیفیت چانه زنی آنها در مرکز و ثقل آنها بر پارلمان و دقت نظر مسئولانه آنها در عزل و نصب ها بمنظور جلوگیری از اعمال سلیقه باز می گردد و نباید بین چنین موضوعاتی آمیختگی صورت بگیرد. نماینده در درجهء اول نماینده مردم حوزه ء انتخابیه و در درجهء دوم نماینده مردم استان و در نهایت وکیل ملت ایران است. نمایندگان موظف به لحاظ این درجه بندی منطقی در کنار سایر حساسیت ها و ضرورت ها هستندو انتقاد از چرایی عدم رعایت این قاعده منطقی توسط یک نماینده را نباید بگونه ای غلط تعبیر کرد.هرچه هست در شفافیت است و بس.

نقد — ذکریا مهدوی

درحاشیه یک همایش انتخاباتی:

سالی که نکوست از بهارش پیداست

اولین گردهمایی بزرگ هواداران آقایان هاشمی رفسنجانی، در تالار طوبی اهواز در حالی برگذار شد که انتظار می رفت کسانی که رأس ستاد آقای رفسنجانی دراستان عمل می کنند با توجه به شناخت خود از موقعیت استان و حساسیت های هواداران که بخش وسیعی از هواداران را تشکیل می دهند نباید در اولین گردهمایی احساس انزوای کامل بنمایند وافکار عمومی که آمار حمایت دارند را دچار تردید نمایند. شایان ذکر است اگر سیاست تبلیغاتی در استانی چون خوزستان که تنوع در ترکیب جمعیت معرف است اینگونه عمل شود و رأس هرم ستاد تبلیغاتی در خوزستان (آقایان شاهینی و شیخی)حساسیت همراه با دقت کافی از خودشان ندهد و به تعبیری زمام امور را در دست نگیرد ومانع از تحرکات ضد تبلیغاتی بعضی از لایه های میانی ستادنشودقطعاً جریان امور بر وفق مراد مورد شماره یک و محور همه تبلیغات (آقای هاشمی)نخواهد بود، پس چاره باید اندیشید. انصورت نمی توان انتظار موفقیت آقای رفسنجانی در استان را شاهد باشیم.

محمد الهایی

توضیح : مطلب فوق، نوشته ای ایست که یکی از خوانندگان مادر نقد جریان حاکم بر همایش ستاد انتخاباتی هاشمی بر ایمان ارسال کرده و به هیچ عنوان موضع هفته نامه حدیث نمی باشد.

روستای جهانی! — حمید رضااسدی نیا

ای جوان بدان... تهاجم از نوع فرهنگی است!

((دنیای ما دنیای دیگری شده و تو بعنوان مسلمان بدان:

دنیایی دیگر ، تا بالاترین تصور ممکن!

و تو مسئول هستی در برابر خودت، دینت ، کشور و امت مسلمانت!

دشمن تو خصمی که با چشمان غیر مسلحت قابل دیدن باشد نیست!

دشمنت! دشمن همه بشریت است و هجومش گونه گون.

بمب، موشک، یا چیزهای دیگر ، اما اینها را می شود مهار کرد(ولو با جاری شدن خونت)

دشمنت خوب می داند که عاقبت خونریزی شکست است، اما شکست اوست.

دشمنت اما به طریقی دیگر، که ظاهراً خونی در آن ریخته نمی شود می آید.

بتدریج و بگونه ای که هیچ کس حس هم نمی کند.

آهسته و کاملاً نامریی!

یواش و بدون هیچ سرو صدایی، آنقدر آهسته که کسی متوجه نخواهد شد.

ای جوان بدان که مورد هجوم واقع شده ای ، اما نه در میدان نبرد ، بلکه درخانه و کاشانه ات ، در عمق حریم خصوصی ات. ای جوان ، اگر مسلمانی و آزاده ، اگر برای آینده خود و مردمانت واهمه ای داری به هوش باش که : هجوم از جنس اعتقادات توست، تهاجم از نوع فرهنگی است.))

شگفتی های حدیث — نافع داغری

زبان حیوانات

تا آغاز قرن بیستم تصور می شد که زبان صرفاً به انسان تعلق دارد، اما تحقیقاتی که دراین قرن درباره هوش و رفتار حیوانات انجام گرفت نشان داد که سیستم های ارتباطی برخی جانوران بسیار پیچیده تر از انسان است.

دیوید پرماسک روانشناس آمریکایی از دانشگاه ((ساتنا بار بارا)) در کالیفرنیا در این باره می گوید:

((اکنون دیگر معلوم شده که زبان یک نظام وسیع و عمومی است که زبان انسانی ، حتی اگر کاملترین شکل آن باشد، فقط بخش ویژه ای از آن است. در واقع ما تازه فهمیده ایم که حیوانات برای ایجاد ارتباط بین خود از یک مجموعه ء((حسی))برخوردارند که از حواس انسانها بسیار متنوع تر است . اگر ما می توانیم از طریق کلمات و جمله سازی اندیشه های خود را بیان کنیم و به گذشته و آینده بپردازیم ، حیوانات در یک سیستم ارتباطی بسیار غنی که شامل اصوات ، رنگ ها ، اشکال ، بوها و حتی علامت های الکتریکی می شود غوطه ورند. بیشتر این علایم برای ما بصورت مستقیم غیر قابل درک است ولی حیوانات با احساس و دقتی شگفت آور آنها را دریافت می دارند. این یک پدیده ء اساسی است که مفهوم عمیق آن هنوز پنهان مانده است.

تأثیرگذاران عرصهء گیتی — فاطمه جلالی

چمبرلین

نویل چمبرلین سیاستمدار و نخست وزیر انگلستان در سالهای قبل از جنگ دوم جهانی نهایت کوشش خود را برای پرهیز از جنگ به کار برد. در ۱۸۶۹ متولد شد. او در ۱۹۳۲ و در فاصله سالهای ۱۹۳۱-۱۹۳۷ وزیر دارایی انگلستان بود و در ۱۹۳۷ پس از بالدوین به نخست وزیری رسید.

وی دراین دوره تلاش کرد باالمان نازی و نیرویهای محور سیاست مسالمت آمیزی در پیش بگیرد. چمبرلین در ۱۹۳۷ پیمان مونیخ را با وزرای خارجه کشورهای المان هیلتری ،فرانسه و ایتالیا به امضاء رساند. پس از شکست انگلیس در نروژ و اعلان جنگ بریتانیا علیه آلمان از مقام خود کناره گیری کرد و مقام خود را به سیاستمداری زیرک و باهوش بنام چرچیل واگذار کرد.

او در اواخر همان سال درگذشت . چمبرلین در انگلستان بعنوان سوارکار مقتدر و مخالف جنگ شناخته شده بود.

بازتاب — مهرداد شهریاری

چرا به روشنفکران جوان حسودی می کنید؟!

مطلب شما را که در هفته گذشته روز یکشنبه ۸۴/۳/۱ که در صفحه دوم بود بنام ((فکر نمی کنید حالا برای رئیس جمهور شدن شما کمی زود باشد)) را خواندم و از اینکه چرا باید یکی از روشنفکران و آیندگان برتر استان را مورد حمله های مطبوعاتی خود قرار دادید خیلی ناراحت شدم . هم برای خودم که روزنامه شمارا خواندم و هم برای خودتان که تحمل رشد جوانان روشنفکر خوزستانی را ندارید. شما همیشه صحبت از حقیقت می کنید، اگر اینطور است، چرا حقیقت را که حسودی شما است اعلام نمی کنید؟برای یک روزنامه عیب است که احساسات خود ار نتواند به کنترل در آورد و در نوشته های خود مانع از رشد جوانان بشود. این بی انصافی و حسادت است که ، بین کارتن خواب یا شیر فروش و بین یک سیاستمدار و روشن فکر تفاوت نگذارید؟! بخدا من آن بندهء خدا که از جوانان روشنفکر است را از نزدیک نمی شناسم اما می دانم که لیاقتش خیلی بالاست و چه اشکالی دارد که رئیس جمهور روشنفکر خوزستانی که متن دانشگاهیان است باشد. من ضمن آنکه می گویم دست از حسادت خودتان بردارید، به شما قول می دهم اگر از نزدیک آن جوان روشنفکر را ببینید یا در مورد او تحقیق کنید، حتماً نظرتان بر می گردد . مسئله شنا و اقیانوس و برکه را هم از سخنان حجاریان که از همفکران دوم خرداداشت یاد گرفته اید و بر علیه دوم خردادیها بکار می برید. تعجب می کنم که چرا از آن شخص که مطلب شما ایشان را به ناحق زیر سؤال برده معذرت خواهی رسمی نمی کنید. خواهش می کنم این نامه را چاپ کنید و فکر نکنید که این نوشته توسط ایشان است، بلکه من او را نمی شناسم و مدافع حق هستم.اگر اعتقاد به صداقت دارید، این مطلبم را چاض کنید.

حدیث:

کسانی که مطلب موضوع گلایه این دوست را در شمارهء قبل خوانده اند، قطعاً تصدیق خواهند کرد که به استثنای بخش کمی از آن ، ما بقی به بیهوده بودن ثبت نام بسیاری از افراد با توجه به وقعیت ها و محدودیت های قانونی موجود می پرداخت و معنا و مفهوم و مخاطب آن عام تلقی می شد. درباره نوشته فوق چند نکته را متذکر می شوییم :

در خصوص اینکه ماهیت آن نوشته گویای نوعی ((حسادت)) است، باید گفت: حسادت رفتاری است که تنها در فرض موفقیت یک انسان در انجام یک کار که اصولاً حسود از انجام آن ناتوان است اطلاق می شود.

حال آنکه ثبت نام در مرحله اول کاندیداتوری ریاست جمهوری به هیچ عنوان موفقیت بشمار نمی آید و بین این دو فاصله زمین تا آسمانی است. از طرف دیگر انجام عمل ثبت نام آنچنان سخت و دشوار نیست که به صرف همان ، عده ای به حسادت واداشته شوند، ضمن آنکه ثبت نام شیر فروش ، بیکار ، بی سواد، کارتن خواب ، (و حتی روانی) حکایت از سادگی امر دارد و جالب نیست حسادت را اینگونه تعریف وعده ای را بر اساس همان تعریف متهم نمائیم.

موضوع ممانعت مطلب هفته گذشته ما از رشد جوانان هم ، تنها می گوئیم در تحلیل مزبور ((رشدی))در کار نبود ، تا مانع از تحقیق آن باشیم.

درباره قضیهء اقیانوس، برکه و شنا کردن، اگر نویسنده مثال ، خود را از حجاریان یاد گرفته باشد، مشکلی به مضمون تحلیل وارد نمی سازد. در باره معذرت خواهی از شخصی که موضوع نقد هفته گذشته شده بود باید گفت که دلیلی بر این ملاحظه نمی شود، اتفاقاً این هفته نامه است که با نوشته اش ، انتظار تشکر را دارد ، هرچند این انتظار را فرع بر اصل می داند. بنابراین هر انتقادی بمعنای تخریب نیست(وسلا)

نقش مطبوعات محلی در هدایت و گمراهی افکار عمومی!

بخش دوم

نشریات نسبتاً مستقل و غیر حرفه ای!

چنانچه اشاره شد نوع چهار می از نشریات محلی وجود دارد که از استقلال نسبی برخوردارند وبا هیچ کدام از نمونه های ۳ گانه (نشریات خطی و تخریبی، ارتزاقی و حرفه ای)تشابهی ندارند. این دسته پس از نوع حرفه ای می تواند جزء آسیب پذیرترین نوع نشریات استانی بشمار روند، زیرا عدم وابستگی به یک حزب ،گروه، یا جریان قدرتمند سیاسی یا اقصادی احتمال اینکه چنین نشریاتی از طریق درج برخی مطالب مشکلاتی را برای بعضی اشخاص یا جریانات سیاسی بوجود آورند. وجود دارد و همین امر موجب فشارهای مختلف سیاسی و مالی بر نشریات مزبور خواهد شد. محدودیت در دریافت آگهی های دولتی بهترین علامت اینگونه نشریات است. این وضع اگر در کنار پیشنهادات گروههای سیاسی کار و منفعت طلب همراه باشد، چنین نشریاتی بتدریج روحیه استقلال در برابر منطق قدرت و ثروت را از دست می دهند و لذا یک نشریه غیر حرفه ای (اما مستقل) تنها راه استمرار، بقاء و ماندن خود را در اتخاذ تدابیر جدید و بازنگری در خط مشی خود می بینید. که عاقبت این فرایند، تبدیل یک نشریهء نسبتاً مستقل به نشریه ای ((ارتزاقی)) یا ((خطی - تخریبی))خواهد بود. اگر به زمان تولد و کارکرد اولیه برخی نشریات و تغییر تدریجی ماهیت آنها توجهی بکنیم، به آسیب مورد نظر واقف خواهیم شد.

آسیب پذیری نشریات حرفه‌ای!

از طرف دیگر ، یک نشریهء حرفه ای بمراتب آسیب پذیرتر از نشریات نسبتاً مستقل می تواند باشد، اما نه از این جهت که احتمالاً به نشریه ای ((تخریبی - خطی یا ارتزاقی))تبدیل شود ، که چنین امری با ذات حرفه ای بودن آن در تعارض است ، بلکه از این جهت که حرکت حرفه ای تعریفی دارد و نمی تواند همچون نوع خطی - تخریبی ، خود را وابسته تام و تمام به گروهها و جریانات تابع کند، از این جهت در معرض آسیب واقع می شود. بعبارت دیگر یک نشریهء حرفه ای بقاء و دوام خود را در رعایت و لحاظ قواعد و اصول حاکم بر حرفه از یک طرف و همراهی مخاطبین و خوانندگانش (افکار عمومی) از طرف دیگر جستجو می کند ، و نه در لحاظ سلایق،منافع ،مصالح وعلایق فلان حزب قدرتمند یا جریان مقتدر.!

عدم رشد مؤسسات صنفی - حمایتی

بر همین اساس وقتی بین کار حرفه ای و منافع اشخاص اعم از گروهها و جریانات سیاسی متصل به قدرت ویا ثروت ... پیش بیاید، در چنین معادله ای آسیب نمایان می شود که دلیل این امر به عوامل متعدد بویژه((عدم رشد مؤسسات حمایتی صنفی))، ((نگاه بدبینانه که از منشائی تاریخی سرچشمه می گیرد)) ، ((تلقی خطی نشریات غیر حرفه ای و نگاه حسودانه و تخریب گر آنها نسبت به نشریات حرفه ای ، که معمولاً راه را بر ((آسیب رسانان)) هموار می کند))،نفوذ احتمالی برخی رقیبان در مراجع تصمیم گیر و تأثیر بر آن مراجع به زیان یک نشریه حرفه ای)) ، ((خلاءهای قانونی که احتمالاً اجازه سوء استفاده را با قصد ضربه زدن به یک نشریه ء حرفه ای خواهد داد))، ((جانبداری (اقتصادی - حمایتی) برخی مؤسسات از نشریات غیر حرفه ای (تبعیض در اعطای فرصت های برابر)))و .... باز می گردد.

دلیل عدم رغبت نشریات محلی به حرفه ای شدن

شاید دلیل عدم رغبت اکثر مطبوعات محلی به حرفه ای شدن ، صرفنظر از سرمایه گذاری و هزینه های سنگین مادی ، نیاز مبرم به نیروی انسانی متخصص ، وجود مدیریت توانمند و حرفه ای بعنوان سکاندار هدایت مجموعه ، به خدمت گرفتن ابزار و تجهیزات و از همه مهمتر رسیک پذیری فوق العاده وورو به این صنعت باز گردد.

شعارهای دهن پرکن و الصاق آنها بر پیشانی !!

یکی از نکات مهمی که باید به آن توجه کافی شود این است که مفهوم حرفه ای شدن یک نشریه به صرف گسترده تر شدن گسترهء توزیع یا تغییر در وضعیت انتشار مثلاً تبدیل وضعیت از هفته نامه به روزنامه ، یا درج شعارها و ادعا های غیر واقعی بر پشیانی یک نشریه و نیست و به فاکتورهای علمی و عملی خاص خود مربوط می شود. مثلاً میزان استقبال عموم از یک نشریه ، وجود نوعی از ارتباط با مخاطبین ، تأثیرگذاری بر افکار عمومی، سیال نبودن و استحکام عقلانی حاکم بر مواضع نشریه که معمولاً با احساسات زود گذردچار انفعال نمی شود، اعتماد نسبی افکار عمومی نسبت به همان نشریه و ... از یک طرف و موارد پیش گفته از طرف دیگر باز می گردد و خنده آور است اگر گمان این باشد که با الصاق یک شعار، که نه صعوبتی در چنین الصاقی دیده می شود و نه خلاقیت و نه نیازمند جسارت و هزینه ای هم نیست و اتفاقاً از عهده هر کس بر می آید را دلیل حرفه ای شدن بینداریم.

یکی از منتقدین اینگونه نشریات می گوید: ((شلوغ کردن پیشانی با شعارهای مختلف، ما را به یاد کامیون های بنگلادشی و پاکستانی می برد ، هر چند این سه کشور شبه قاره ء هندی از بلاد توسعه یافته در حوزه مطبوعات بشمار می روند)) جالب است که در نشریات حرفه ای جهان چیزی بنام شعر و شعار بشکلی که دراینجا مد شده است دیده نمی شود و اگر هم نشریه ای قبل از احساس به حرفه ای شدن ، ملصق به شعار یا شعارهایی باشد. قطعاً در دوران حرفه ای گری نسبت زوال آنها !!اقدام خواهد نمود ،این منطق از آنجا ناشی می شود که یک شعار، در حد خود یک ادعا ست و چه بهتر که مخاطبان هنر یک نشریه را در شکل و ماهیت (مندرجات و میزان تأثیر گذاری آنها بر خودشان) لمس کنند، که مفهوم حرفه ای بودن در چنین ((لمس و احساسی)) خلاصه می شود و نه در چیز دیگر . بنابر این می توان (بطور نسبی) وجود شعار بر خی نشریات را بعنوان بهترین دلیل غیر حرفه ای بودن بدانیم.با این توضیح که ممکن است استثنائاً نشریه ای تابع قاعدهء فوق نباشد، چنانچه همهء نشریات شعار دار، از چنین انگیزه و قصدی برخوردار نیستند . مثلاً در همین نشریات محلی خوزستان یک نشریه بمحض تغییر وضعیت از هفته نامه به روزنامه، شعار خود را از دست داد و دوران جدید را بدون شعار آغاز نمود که چنین اتفاقی هم نمی تواند از درک حرفه ای یک نشریه ناشی بشود و می تواند . متأثر از عوامل دیگری همچون شیک نبودن ؛آن شعار، بی اعتقادی نشریه به آن شعار، گذشت دوران مصرف یک شعار و ... باز می گردد.

به به و چه چه های افکارخصوصی ،نه عمومی!

از طرف دیگر نفس تغییر در وضعیت انتشار یا گسترهء توزیع یک نشریه بدون تغییر در محتوا و شکل هم نمی تواند دلیلی بر ((حرکت)) آن نشریه به سمت حرفه ای شدن باشد. اصل در حرفه ای بودن به اموری باز می گردد که در ورای ادعا ، شعار، به به و چه چه های افکار خصوصی ، وضعیت انتشار و گسترهء توزیع و .. است.البته این سخن بدین معنانیست که نشریات حرفه ای هیچگاه موجب هورا کشیدن عده ای نمی شوند ، که چنین احتمالی بدیهی است ونکته مهم در اینجاست که هیچ تضمینی به استمرار و پایداری ((به به و چه چه ها)) و ((هورا کشیدن ها)) برای جهتی خاص وجود ندارد و چه بسا عمر یک ((به به))به اندازه یک اسپری خوشبو کنندهء هوا و حتی کمتر از آن مارک تجاری باشد وبعید نیست که در حداقل زمان ممکن همه هوراها جای خود را به تخریب یا تهدید بدهد. مسئله مهم تر این است که در تغییر رفتار مخاطبین خاص ، نشریات ((خطی -تخریبی))و ((ارتزاقی)) نقش آفرین می شوند.

بعبارت دیگر وقتی متضرران از کارگر یک نشریه ء حرفه ای ، بنا را بر تهدید، توهین ، فشار ، و بطور کلی تخریب آن نشریه قرار می دهنددر چنین حالتی است که نشریات مزبور (ارتزاقی و تخریبی -خطی)بعنوان ابزار مناسب برای اجرای منویات آن متضرران در خواهند آمدو بی توجه به اخلاق صنفی پرده های حرمت و احتراماً در می نوردند.

ازجهت دیگر وجوه تمایز بین نشریات حرفه ای و سایر نشریات به تفاوت های مهم (پیش گفته) محدود نمی شود و در جزیی ترین حالات نیز قابل مشاهده است. کافی است به واقعی بودن تیراژ به نسبت مخاطبین و توزیع صحیح و مناسب (ونه توزیع شعار گونه و غیر واقعی) توجه کنیم قطعاً به تفاوت های فراوان در این خصوص خواهیم رسید.

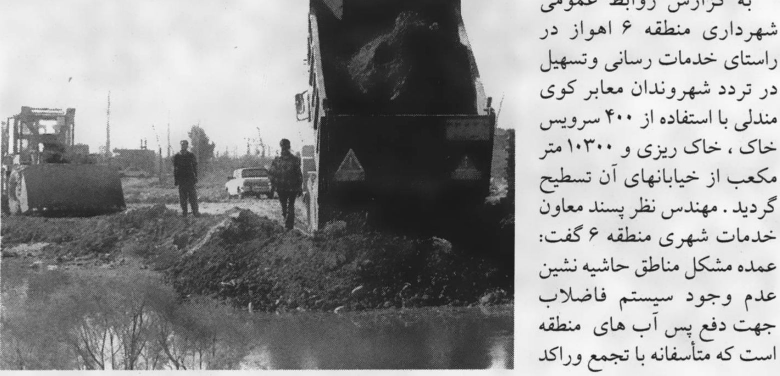
متأسفانه نگاه غیر تخصصی و عامیانه باعث شده است تا عده ای از مخاطبان (عام و خاص) نشریات محلی گمان کنند که ،صرف وجود یک ستون مبتنی بر شنیده های موثق و غیر موثق و ترکیب آنها با جهت و سلیقه ای خاص، دلیلی بر حرفه ای بودن است؟! حال آنکه زمانی می توان نشریه را حرفه ای نامید که جزء جزء آن نشریه در تعریف حرفه ای بودن بگنجد ، و نه یک ستون ، تیتر یا مطلب احتمالی از آن. غیر حرفه ای ترین نگاه در حرکت یک نشریه زمانی است که بین بخش های مختلف آن تبعیض ملاحظه شود. مثلاًبخش سیاسی ، نسبت به سایر بخش ها یا بخش ورزشی و حوادث نسبت به دیگر موضوعات از حمایت و اهتمام بیشتری برخوردار شود..این در حالی است که سکانداران یک نشریه اگر حرفه ای و آشنا به کار خود باشند، همه بخش ها و موضوعات را به نسبت معقولی مورد حمایت قرار می دادند، تا نشریه بصورت نامتعادل تقدیم افکار عمومی نشود.تفکر حرفه ای همه مخاطبین نشریه را می خواهد و حاضر نیست بخشی از آن مخاطبان را فدای بخش دیگری بکند. بنابراین می توان گفت که یک بخش سر گرم کننده همچون جدول متقاطع که برای نشریات ارتزاقی و (خطی تخریبی) ارزش چندانی ندارد، برای یک مطبوعه حرفه ای از ارزشی به میزان تیتر صفحه اول آن برخوردار است و این بخش هیچگاه قربانی دیگر بخش ها و موضوعات نخواهد شد،که شدن آن علامت خروج تدریجی نشریه از عنوان حرفه ای بودن است . این بحث را با امید به اینکه مورد توجه همکاران خوب ما واقع شود در شماره آینده پی گیریم.. توضیح آخر اینکه :

از اصحاب نظر ، مسئولین خانه ء مطبوعات ، روزنامه نگارن ، مدیران مسئول ، سردبیران و همه کسانی که حرفی برای گفتن ، نظری برای ارائه دادن دارند، تقاضا می شود نوشته های خود را به آدرس نشریه برأیمان ارسال نمایند.

ادامه دارد

خاکریزی معابر کوی مندلی

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۶ اهواز در راستای خدمات رسانی وتسهیل در تردد شهروندان معابر کوی مندلی با استفاده از ۴۰۰ سرویس خاک ، خاک ریزی و ۱۰۳۰۰ متر مکعب از خیابانهای آن تسطیح گردید . مهندس نظر پسند معاون خدمات شهری منطقه ۶ گفت: عمده مشکل مناطق حاشیه نشین عدم وجود سیستم فاضلاب جهت دفع پس آب های منطقه است که متأسفانه با تجمع وراکد





ماندن در حاشیه این محلات انبوهی از نیزارها وجد داشتندکه بیماریهای زیادی را بهمراه داشت.

ایشان گفت: شهرداری منطقه ۶ در بیشتر محلات خود با این مشکل مواجه است و برای از بین بردن آن نیاز به عملیات خاکریزی وسیعی دارد.

وی ادامه داد: خدمات شهری منطقه تا کنون در مناطق کوی ملاشیه ، کوی سیاحی ، گلدشت و کوی سادات عملیات خاکریزی داشته است./

مقاله — زکریا مهدوی

یک تیتر، صد تعجب!!

هفته نامه رسانه جنوب مورخه۴ خرداد تیتر صفحه اول خود را این عنوان انتخاب کرده بود: ((ما قربانیان و عده های فراموش شده دولت هستیم))

رسانه جنوب ، اولین کلمه از مطلب ذیل تیتر خود را که ظاهراً منقول از مهر بود انیگونه آغاز می کند:

((خوزستان می تواند دروازه صدور انقلاب و تبلیغ دستاوردهای آن باشد. امروز گذری بر مناطق محروم خوزستان و شهر اهواز ، همچون کوت عبدالله!!!، زرگان! ، حمیدیه! ، شوش !!سوسنگرد !! ، هویزه!! خشایار (!!!) کیان آباد(!!) ملاشیه !! ، سیاحی!!

کیان پارس !! شهرک طالقانی !!!، شیلنگ آباد!!!!، لشکر آباد!! و !! گواه این مدعاست که پس از گذشت ۸ سال از عمر دولت کنونی و شعارهای فراوانی که داده شده بسیاری از مشکلات مردم این استان همچنان به قوت !! خود باقی است و چه مناطق !!پرجمعیت و محروم فراوانی!! که در حسرت آب سالم ، فضای بهداشتی!! آموزش مناسب!!فضا سازی فرهنگی !!! تفریحی! و محیط امن بسر می برند)) قبل از آنکه به سطور فوق بپردازیم می خواهم مطلبی را که یکی از همکاران خوبمان تحت عنوان ((زنده باد اینترنت) که در مذمت نشریات محلی کاسبکار و پرادعا نوشته بود را یاد آوری کنیم و بار دیگر از ایشان تحلیلی در خصوص این پدیده را خواستار باشیم ، شاید برخی هفته نامه ها یی کاسبکار بخود آیند و از شبهه ء روزنامه ء حرفه ای بودن در آیند.

در هر حال مطلب هفته نامه رسانه جنوب که بیش از یک و نیم صفحه از صفحات آن را پر کرده بود، چیزی از جنس سطور فوق و کاملاً اینترنتی واسترلیزه که دوستانمان تنها زحمت آن را کشیده ، یک و نیم صفح از صفحات خود را با آن املاء کرده اند ، پس زنده باد اینترنتو درود برآن همکارکه قبل از همه فریاد برآورد.ای کاش ، دوستان حسابگر که برای صرفه جویی و بی نیازی از تاپییست، ویرایشگر ، نویسنده و سایر مخارج ... اینترنتی شده اند.

لااقل مطالبی جذاب و خواندنیاز دنیای اینترنت تحویل مخاطبان خود (اگر باشند) بدهند!!!!!

مانده ایم متن فوق بدنبال چه چیزی است که شهر و محله و استان ، شمال شهر و جنوب آن ، محروم و غیر محروم ، حاشیه غیر حاشیه بودن آن و...

همه آنها را ردیف کرده است!!! که چی ؟! برای چی ؟!اگر خبرنگاران مهر از تقسیم بندی های مورد نظر بی اطلاعند، چه دلیلی یک نشریه محلی را وامی دارد تا همان مطلب که یک و نیم صفحه از صفحات (بلقوه)ارزشمند یک رسانه را در بر می گیرد، مورد استفاده قرار دهد.

به سطور فوق (مندرج در صفحه اول هفته نامه رسانه جنوب)که بدون هیچ کم و کاستی نقل می شود توجه کنید:

((... امروز گذری بر مناطق محروم خوزستان و شهر اهواز همچون کوت عبدالله، زرگان، حمیدیه، شوش(!!!!)، سوسنگرد(!!) هویزه(!) خشایار(!!) ، کیان آباد، ملاشیه ، سیاحی، کیان پارس(!!!!!) ،شهرک طالقانی، شلنگ آباد، لشکر آباد و ... گواه این مدعاست...)) معلوم نیست، ادبیات فوق تابع کدام مکتب ادبی است؟ دلیل خلط موضوعات ناهمگون در چیست؟ راز عدم رعایت تسلسل موضوعی از کجا ناشی و به کجا ختم می شود؟ امیدوارم روزی برسد که در عمل شاهد این آشفتگی و ناپختگی ها از طرف همکاران خوبمان نباشیم.

توضیح طنازانه: اگر جمع علامات تعجب به یکصد عدد نرسید،پوزش می طلبیم ،حتماًدر نقدهای آینده تعداد تعجب ها را لحاظ خواهیم نمود.

هفته نامه عربی - فارسی حدیث
مدیر مسئول:سهام سجیرات
سردبیر بخش فارسی: علی عبدالخانی
مدیر اجرایی: عباس میاحی

تلفاکس: ۲۲۱۷۰۷۵
E.mail:hadithweekly@yahoo.com
آدرس: خیابان نادری بین مولوی و ترمینال باهنر ، هفته نامه حدیث



یکشنبه ۸ خرداد ۱۳۸۴ - ۲۰ ربیع الثانی ۱۴۲۶ ه ق- شماره ۲۹

حکایت حدیث — فاطمه جلالی

ابراهیم دیوانه و یاقوت

ابراهیم نام دیوانه ای در بغداد بود. روز ی وزیر خلیفه او را به دعوت برده بود.

ابراهیم خود را در آن خانه انداخت . قرص جوی به دست ابراهیم افتاد، بخورد . زمانی بگذشت ، گفتند یاقوتی سه مثقالی گم شده است. مردم را برهنه کردند، نیافتند. ابراهیم دیوانه و جمعی دیگر را در خانه نگه داشتند . به آنها گفتند که چون احتمال دارد یاقوت سه مثقالی را در حلق فرو برده باشید، سه روز در آن خانه باید بمانید !!

روز سوم خلیفه از زیر آن خانه می گذشت، ابراهیم دیوانه بانگ زد که :

((ای خلیفه ، من دراین خانه یک قرص جو خوردم ، سه روز است محبوسم کرده اند که یاقوتی سه مثقالی برده ای؟.! تو که آن همه نعمت هاو یاقوت های الوان خوردی و به زیان بردی، با تو چه ها کنند!))

تلفن خانه حدیث

سارا قادری:

ستون حدیث مطبوعات محلی شما در شماره قبل فوق العاده جذاب و خواندنی بود. انتخاب سوژه ها عالی صورت گرفته و پاسخ به سوژه ها عالی تر بود و به جرأت می توان گفت که مهمترین بخش حدیث همین ستون است، زیرا خواننده آن بدون رجوع به سایر مطبوعات ، سر فصل های مهم بهمراه پاسخ مناسب و دقیق را می تواند در حدیث مطبوعات محلی پیدا کند.

بکار گیری شیوه طنز و ادغام آن در قالب انتقادات جدی، از خستگی خواننده آن می کاهد و باعث افزایش جذابیت آن می شود.

حدیث:از لطف شما خواهر بزرگوار بی نهایت سپاسگذاریم . از اینکه خواننده هفته نامه (بویژه ستون حدیث مطبوعات)هستید وخوشحالیم. انشاء الله کیفیت این ستون بشکلی که نظر شما و سایر خوانندگان را تأمین کند ارتقاء یابد.

رضا الباجی:

کیفیت دو شماره قبل حدیث فوق العاده پائین بود و ما حقیقتاً که از خوانندگان جدی شما هستیم بسیار ناراحت شدیم ، اما شماره قبل شما بد نبود.باید قول بدهیدکه دیگر آن اشتباه تکرار نشود.

حدیث: دوست خوب، رضا جان: باور کنید نازل بودن کیفیت شماره مزبور نه تنها شما و بسیاری از دوستان مارا رنجیده خاطر نمود، بلکه ما نیز رنجیدیم .ما از همه عزیزان پوزش طلبیدیم و اخلاقاً متعهد شدیم که دوستان ما هیچ گاه شاهد حدیثی به آن شکل و سیاق نخواهند شد.

(برای اطمینان از موضع صادقانه ما رجوع شود به پائین صفحه اول شماره قبل حدیث،آنجا که ضعف خود را پذیرفته واز بابت آن معذرت خواسته و پوزش طلبیده بودیم.)

فرحان بالدی:

خواهش می کنم به گوش مسئولین برسانید که بخاطر خدا به حال مامردم محروم و مستعضف رحم کنند و مقداری بر بازار نظارت داشته باشند. باور کنید که بازاری ها آزادانه و به اختیارخودشان قیمت تعیین می کنند و از هیچ کس ترسی ندارند

حدیث : ما نظر شما و قبل از این نظرات بسیاری از مردم را به گوش مسئولین منتقل کرده ایم، اما انگار گوشی بدهکار نیست!!در هر صورت اگر پاسخی بدستمان برسد با کمال میل نسبت به درج آن اقدام خواهیم نمود.

حمید رادی:

من ضمن تبریک به تیم فولاد بخاطر لیاقتش ، خواستم نویسندگان روزنامه های همشهری ، ایران ورزشی و گوینده شبکه سوم سیما را بخاطر جسارت و توهینشان به تیم فولاد و مردم خوزستان محکوم نمایم ضمناً از مطلب سرمقاله بقلم سر دبیر بنام((خوزستان برزیلته)) تشکر کنم.

حدیث: متأسفانه برخی از قلم بدستان و گویندگان ، جسارت را تا سر حد توهین به مردم یک استان توسعه می بخشند که (حداقل)لازم است ، از این اشخاص خواسته شود، رسماً به غلط خود اعتراف ، و از مرم خوزستان معذرت بخواهند.

درباره حدیث اول (سرمقاله) هفته گذشته حدیث هم از قول سردبیر خدمت شما عرض می شود که : از لطف و عنایت و محبت شما ممنونیم.

خبر

زیبا کلام

اولین کسی هستم که مقابل آمریکا اسلحه به دست می گیرم!

صادق زیبا کلام،استاد دانشگاه گفت:اگر امریکا به ایران حمله کند. من اولین کسی خواهم بود که اسلحه به دست خواهد گرفت . وی افزود : چیزی که معلوم است این است که اگر این نظام سقوط کند، آزادی ، دمکراسی و توسعه اقتصادی و اجتماعی نیز به بیش از ۵۰سال به عقب برخواهد گشت.

در هیمن حال علیرضا رجایی از فعالان ملی - مذهبی ، در خصوص طرح رفراندوم مطرح شده توسط گروهی از افراد، گفته است: ایجاد تغییرات کلی در یک نظام که با زبان خواهش و تمنا امکانپذیر نیست. مگر می شود یک نظام را با زبان خدا و پیغمبری سرنگون کرد؟

پدر مادرها این ماجرا واقعی است بخوانند

مراد عباسی

چه کسی پاسخگوی مرگ معصومیت سعید است؟!

اتومبیل را در گوشه ای از جاده ء ساحلی پارک کردم وبه همراه تنها پسرم مسعود، که چند روز دیگر چهارمین سال تولدش را جشن می گیریم ، بقصد بلم سواری!! به سمت ایستگاه قایق داران کارونی به راه افتادیم.

در چنین شرایطی ((سعید))را که تقریباً۴ ساله بود را دیدم . همچون همه هم سن و سال های خودش معصوم . نگاه و حرکات سعید همگی حکایت از رسوخ حرمانی بزرگ در عمق وجودش دارد. رنگ روشن چهره، موهای بور و چشمان غزالی اش نشان از کمال مظهر و زیبای فراوان سعید معصوم دارد .!

سعید پا برهنه بود و نگاه اولش دریافتم که بشدت گرسنه. چشمان قشنگش بسان یک نمایشگر همه چیز رامی گفت. آری دیدگان خوش رنگش همه چیز را عویان کرده بود.شاید مهمترین گفته نهفته در چشمانش این پرسش باشد که :

گناه من چیست و چرا نتایج خطاهای گوناگون دیگران را باید تحمل کنم؟!

راستی این دیگران چه کسانی هستند که بخود اجازهء تباه کردن معصومیت و موجودیت یک طفل ، یک انسان را می دهند؟!چه کسی پاسخگوی مرگ همه زیبایی های سعید و سعید هاست ؟! سعید را دیدم که چگونه ابزار ارتزاق !!پدر درآمده است، (از راه تصدق و تکدی گری).!روزگار عجیبی است.

مگر نه پدر سعید موظف به تأمین مایحتیاج اوست ؟ راز برعکس شدن این معادلهء پیش پا افتاده در چیست؟...

دلم به درد آمده بود. به مسعود خودم فکر می کردم که آیا با سعید تفاوت خاصی دارد،البته تفاوتی نبود . هردوی آنها زلال و پاک و معصوم.تفاوت در وجود پدر آن دو است.

پدر سعید همه چیزش را (ذرهء ذاتش) را به راحتی از دست داده و دیگرنه عاطفه ای دارد و نه احساس . بعدها متوجه شدم که آن تبهکار پدر، غیرت را نیز ماهها قبل از فرار همسرش از دست داده بودو ... به حیوانی تبدیل شده که حاضر بود همه چیزش را بخاطر هیچ شدن ، نابود کند و چنین هم کرد.از پدر سعید به صراحت پرسیدم که چرا به این طفل معصوم که گناهی در حیوان شدنت ندارد ، رحم نم کنی؟! پدر سعید علی رغم سن ۲۵ تا۲۸ ساله اش توان صحبت را نداشت گفت: مادر سعید ۳ ماه پیش رهایمان کرد، او اجازه گدایی را به سعید نمی داد... اکنون هم مریض هستم و اگر سعید نباشد خواهم مرد.

سخنان این تبهکار پدر که همه اجزاء انسانی اش را در حراج ندانم کارهایش از دست داده و در قمار خانمانسوز اعتیاد یافته است ، می تواند برای همه ما بخصوص مسئولین مربوطه آموزنده باشد، تا مسعود های معصوم به سرنوشت سعید ها دچار نشوند.

حکایت تلخ اینان حکایت تلخ روزگار ماست. حکایتی که نقش آفرینان و قربیان آن لحظه به لحظه رو به فزونی است .

روزگاری که پدری ۲۷ یا۲۸ ساله شرط ماندگاری خود را وجود فرزند ۴ ساله اش معرفی می کند و همینگونه هم هست که اگر سعید نباشد دیریا زود آن مجرم پدر، در گوشه ای از ساحل شط، در یک خرابه ، یا مزبله و یا هر جای دیگر به درک و اصل خواهد شد. راستی چه تضمینی وجود دارد که سعید به کسی شبیه به پدرش در نخواهد آمد؟ گرسنگی سعید بحدی بود که قبل از آنکه دندانهایش ساندویچ را نشانه برود ، کاغذ را نشانه رفت و بهمراه غذا به حلق خود فرو برد ، بی آنکه متوجه شود.این جنایت پدر سعید بر سعید است و معلوم نیست چه کسی یا کسانی عامل جنایت بر پدر سعید بوده اند؟ سعید را دریابیم؟

حدیث مطبوعات محلی وملی

همسایه ها

بنقل از سخن اول بقلم مدیر مسئول:

((باز هم پس از حوادث نا آرامی های خوزستان دستگاه اتهام تراشی به راه افتاد. گروهها و تشکلهای خلق الساعه ای آغاز به افشاگری کردند که بخش اعظم این افشاگری ها تکرار سریال همیشگی رعد و برق های بی باران بود .بارها و بارها این سریال تکرار شد و این راه را رفته اند بی آنکه نتیجه ای جز هیاهو و کف آورده باشند.))

حدیث:

در فرهنگ دینی طرح هرگونه اتهام و افترا و انتساب هر امر غیر واقعی به دیگران گناهی غیر قابل بخشش که تنها راه زوال آن از سوابق افراد ندامت قلبی و کسب رضایت حقیقی از کسی که مورد افترا واقع شده است. قانون و فطرت انسانی بدون هیچ مناقشه ای این رفتار را مردود و آن را تقبیح می کند و بعید است کسانی که متخلق به اخلاق انسانی (بویژه اسلامی) هستند وارد این جریان رفتاریغیر قابل قبول شوند. بنابراین تکرار چنین سریال هایی اگر هم در ابتداء با نوعی از هیاهو همراه باشد، دردارز مدت به ضرر مجموعه ء سناریونویسان ، کارگردانان و هنر پیشه گان آنها خواهد بود.

فجر :

((روزنامه همشهری تلویحاً تیم فولاد خوزستان رابی شرافت نامید!))

حدیث : شرافت توصیفی عام و فراگیر است که از اجزاء متعدد تشکیل می شود و از اوصاف خاص انسان از جانب خداوند بعنوان ((اشرف مخلوقات)). شریعت، عرف ، اخلاق، منطق و قوانین بشری همگی اصل را بر شریف بودن ابناء بشرقرار داده اند. نکته مهم اینکه شرافت صفتی ایست که همهء ،بشریت ، بدون نیاز به هیچ برهان و دلیلی، از آن منتفع می شوند و نکته ء جالب تر اینکه سلب این وصف نیاز به اثبات دارد. بعبارت دیگر ((اصل بر شریف بودن انسان است)). از طرف دیگر و بموجب قوانین کیفری موجود، طرح چنین اتهامی (آنهم در یک نشریه ء فراگیر)از مصادیق بارز افتراءو نمونه کامل توهین بشمار می رود. متأسفانه حاکمیت فرهنگ کوچه و بازار بربرخی مطبوعات ، کار را بدینجا رسانده و بیم آن می رود که اینگونه رسانه های مخرب بتدریج خود را در نقش مراجع صالح قضایی و اداری ببینند و اوضاع را از آنچه هست بدتر و خیم تر کنند.طرح اتهامات توسط برخی مطبوعات (محلی و ملی) ! در حال تبدیل شدن به یک رویه و فرهنگ است و لازم است برای این نقیصه که ناقض غرض این نوع فعالیت ها است چاره اندیشی شود.

تولید:

از غلامرضا تختی تا محسن رضایی!

حدیث: بدون نیاز به بکارگیری چنین مقایسه ای، آقای رضایی از بچه هایی است که در راه تثبیت انقلاب و نظام تلاش و فداکاری های فراوانی از خودنشان داد و شایسته تقدیر است. و نگهی ایشان خوزستانی است و قطعاً درک مناسبتری از شرایط ، اوضاع و احوال آن دارد و حرکت در چارچوب حمایت مؤثر از ایشان به مصلحت نزدیکتر است. هرچند در مقابل اینتحلیل ،تحلیل هایی در نقد ایشان دیده می شود. نکته دیگر که ستاد دکتررضایی باید بدان توجه کند، سپردن امر تبلیغ به اشخاص یا مؤسسات حرفه ای است، تا تبلیغ صورت گرفته به ((ضد تبلیغ)) غلب ماهیت نکند . مسئله دیگر در این باره رواج این شایعهء تحلیل گونه و تقریباً منطقی مبنی بر اینکه((دکتر بااستدلال جلوگیری از پراکندگی آراء در نهایت بنفع آقای هاشمی کنار خواهد رفت و بسان یک حزب همه امکانات ستاد خود را در اختیار ستاد آقای هاشمی خواهد گذاشت و البته سهم خود را از قدرت دریافت خواهد نمود)).اگر دکتر رضایی چنین راهی را در پیش بگیرد، این امر از دقت و درک بالای سیاسی ایشان حکایت خواهد کرد، زیرا هم بعنوان رقیب سهم خاصی از قدرت را در اختیار خواهد گرفت و هم اینکه در چشم جناج خود متبوع بعنوان یک نیروی فداکار ،و جهه ای مضاعف تر دریافت خواهدنمودو... در هر حال این هم تحلیل دیگری است که به واقعیت نزدیکتر است. بنابراین باید منتظر ماند و دید که جناب دکتر رضایی چه زمانی را برای انصراف انتخاب می کند.

یا لثارات الحسین (ع)از زبان دکتر مهدی کوچک زاده ، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی:

((در سایه سیاست های جریان کارگزاران ، مستضعفین له و لگد کوب شدند و کسانی که برج می ساختند و به پول های باد آورده ای رسیدند، هم اکنون می خواهند برای ما رئیس جمهور تعیین کنند))

حدیث: این نظر متعلق به مردی است که در چند روز گذشته چالش بزرگی فراروی مجلس قرار داد . جریان از این قرار است که این نمایندهء جنجالی وبعضاًجسور ووابسته به جناح اکثریت مجلس، خبرنگار روزنامهء شرق را مورد سرزنش (از جنس ...) قرار داده بود، و از طرف دیگر تصریحاتی در مذمت مطبوعات کشور داشت و...

در بارهء جمله فوق این نماینده که راه مشهوریت را اینگونه می پیماید، از ستاد کارگزاران یا ستاد هاشمی که ظاهراً ریاست آن را به آقای شاهینی سپرده اند. می خواهیم ، چنانچه نظر، نقد و هر نوع مطلب در رد یا تأئید جملات صریح فوق دارند، بر ایمان بفرستند، قطعاً در همین ستون به چاپ خواهیم رساند.

خبر گزاری فارس

بنقل از کاندیدای منصرف شده (احمد توکلی):

((اجازه ندهید سیاست های غیر بومی و غلط ۱۶ ساله اخیر ادامه یابد.))

حدیث: معلوم نیست منظور ایشان از سیاست های غیر بومی کدام است و نوع غلط آنها کدام؟!آیا منظور ایشان این است که همه سیاست های غیر بومی غلط است؟ آقای توکلی بعنوان کسی که چندین سال داعیه اقتصاد دانی می دارد و از طرفی تحصیل کرده بلاد مغرب زمین است توضیح نداده است که آیا خود وجناح متبوعش در پایه ریزی سیاست های (حداقل ۸ سال دوران سازندگی) دخیل بوده یا از جمله منتقدین فعال که اصولاً برای نقد یک سیاست بومی یا غیر بومی لزوماً سیاست جایگزین تهیه و اتخاذ می کنند بوده است؟! سخنان دکتر توکلی با واقعیت های موجود داخلی و جهانی همخوانی ندارد و اهل فن بهتر می دانند که بخش عمده ء سیاست ها در حوزه اقتصاد تابعی از یک علم با اصول و قواعد کاملاً تعریف شده است و ساده انگارانه است اگر جناب توکلی به همین راحتی بر سیاست هایی که عمدتاً از قوانین مختلف مشروعیت گرفته و تعهدات مختلف حقوقی بر آنها بار شده و ازجهت عمل عمدتاً اجرایی و بأصلاح جا افتاده شده اندو... به همین راحتی، برهمه آنها خط بطلان کشید؟!بعنوان مثال آیا سیاست های ۱۶ ساله یک شرکت سهامی عام (بشرط فعال بودن) را می توان به راحتی تغییر داد، که جناب توکلی سخن از تغییرکلی فوری به میان می آورند؟! حقیقتاً این ادعای توکلی شعاری عوام پسند بیش نیست . اگر ایشان موضوع تعدیل تدریجی برخی از سیاست ها را مطرح می کردند، در آن صورت شاید با منطق حاکم بر علم اقتصاد قابل انطباق باشد. ضمناً وی توضیح نداده اند که هزینه های ناشی از تغییر کامل سیاست های ۱۶ساله کشور به چه میزان و راه جبران آنها چگونه است؟ لذا بهتر است ایشان متناسب باتوان و وزن خودش سخن بگویند که حکمت بشری به اثبات رسانده است حقیقت این ضرب المثل را : ((سنگ بزرگ علامت نزدن است!))

جراید از زبان رئیس مرکز مبارزه با مواد مخدر تهران بزرگ:

((سالانه ۴۰ تن مواد مخدر وارد پایتخت می شود))

حدیث: اگر چهل تن مواد مخدر وارد تهران می شود، شایسته است مدیر عامل سازمان میادین و تره بار تهران توضیح دهندکه سالانه چند صد تن موز وارد پایتخت می شود.خوانندگان خوب ما به این مقایسه از جهت قانونی بودن یا نبودن دو کالا!!!! توجه داشته باشند.

همسایه ها

از زبان عبد الله جاسبی:

((تکذیب فروش سئوالات کنکور دانشگاه آزاد))

حدیث: دو سال پیش یاقبل از آن پس از چندین بار تکذیب دانشگاه آزاد (واحد اهواز)مبنی بر عدم فروش یا لو رفتن سئوالات ، ریاست دادگستری استان پرده از فروش سئوالات همان سال و سال های قبل و لزوم اخراج کسانی که از این راه وارد دانشگاه شده اند برداشت. با توجه به اینکه هیچ کس ، ماست خود را ترش اعلام نمی کنند. حالا مامانده ایم که ادعای عدم فروش سئوالات دانشگاه آزاد را بپذیریم یا اظهارات مرجع صالح قضایی را .!! امیدواریم سخنان جاسبی ناشی از اطمینان ایشان و نه لزوماًگزارش واحدهای فراوان تحت مدیریتش باشدکه در آن صورت منطق ماست ترش و لزوم شیرین اعلام کردن آن قطعی خواهد بود!

تولید ((تیترصفحه اول)):

((دو میلیون و چهار صد هزار دختر دم بخت برای ازدواج لحظه شماری می کنند))

حدیث: اگر خوانندگان حدیث مطبوعات هفته گذشته را مطالعه کرده باشند قطعاً اظهارات دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر در خصوص میزان وتعداد مهتادین کشور به دو آمار صادره از سوی دو مرجع دولتی (نیروی انتظامی و وزارت بهداشت) اشاره کرده که و امار وزارت بهداشت و درمان را منطقی تر معرفی نموده است . وزارت بهداشت تعداد کل معتادین کشور را چهار میلیون و ۳۰۰ هزار نفر و نیروی انتظامی میزان معتادین را یک میلیون و پانصد هزار نفراعلام کرد. خوانندگان خود بهتر می توانید پس از مقایسه در خصوص وضعیت اسفبار تهیه اطلاعات آماری آنهم در دو مرکز حساس(یکی در رابطه با بیماری ها و دیگری در رابطه با امنیت) قضاوت کنید؟.! به تیتر صفحه اول هفته نامه تولید بر گردیم . در باره آن حداقل به دو نتیجه دست خواهیم یافت:

اول : بعید نیست که آمار دختران دم بخت همچون اخبار صادره از سوی نیروی انتظامی یاوزارت بهداشت واقعی یا نزدیک به واقعیت نباشد که در چنین حالتی موضوعیت این بحث منتفی خواهد بود.

دوم : اگر فرض تیتر تولید را صددرصد دقیق و صحیح بدانیم . همچنین میزان صحت آمار معتادان توسط وزارت بهداشت و درمان (چهار میلیون و سیصد هزار نفر) را تنها ۵۰ در صد در نظر بکیریم ، به نسبتی برابر با میزان دختران دم بخت که نیاز منو شریک در زندگی هستند خواهیم رسید. (مقایسه و نتیجه گیری را به خوانندگان وامی گذاریم).

فرهنگ جنوب

یا اولین روزنامه منطقه زاگرس نشین کشور :

در مطلبی تحت عنوان قوم لر در گذر تاریخ می نویسد:

((بررسی های زبان شناسی و فرهنگی نشان دهنده پیوستگی قومی لرها با دیگر اقوام ایرانی به ویژه شعبه پارسی است))

حدیث: معلوم نیست که سکان هدایتش را یکی از بزرگان عرصه قلم و خودکار و که سردبیری را با تدبیر در هم می آمیزد بدست گرفته است و با سرعت برق و باد فرهنگش را به آنجا یعنی مناطق زاگرس نشین می برد و توزیع می کند و در واقعاً که خوش بحال خوانندگان آن جریده.عمده محلات و مناطق اهواز و اکثر شهرهای خوزستان چنین خبری نیست.

درد دل — مریم مهدی پور

بیایید همچون دختران روستایی پاک و معصوم باشیم!

روزی شوم یا نیکو در سایه ساری از محبت یا نفرت از کسانی که دوستشان داریم و آنان نیز ادعا می کنند که ما را دوست دارند.

می خواهم بنویسم قصه ای بلند باروزهایی بلند از غصه های زندگی دخترانی که ناخواسته جایگاه خود را گم نمودند. دخترانی که شاید می توانستند معصوم بمانند و ساده زندگی کنند اما به طور ناخواسته یا خواسته به گناه دست زدند. این نوشته ها چهره سیاه خود را از قلم یک دختر روستایی برای بیان تنهایی هایش در غربتی غمناک به نام زندگی گرو گرفته اند. دختری که شاید به خاطر ترس از ترحم همواره هویت اصلی خود را پنهان می کند !حال کسی برای نخستین بار به او ، به فکر او و به قلب او فرصت اعتماد و باور هدیه کرد ، تا خود را آنچنان که هست بشناسد و دیگران بشناساند.آری دختران روستایی پاک تر از آب پاک !و زلال تر از جویبارند. که هر روز صبح مشک خود را با دلی پر از امید از آن پر می کنند. دخترانی که شرم و حیا درچهرهء سرخ و آفتاب سوخته شان نمایان است . دخترانی که زندگی خود را با سوسوی نوری کم از طلوع سرد خورشیدی در پشت کوهسار روستا یشان شروع می کردند. زندگی من در آغاز اینگونه بود صبح را با صدای باد در لا به لای چادری که بنام زندگی ساده مان سر پناه مان شده بود شروع می کردم. .بگذارید از دیگران شروع کنم . در روستایمان دختران بدون بهانه در مقابل مادران، پدران و دیگر بزرگان خود سکوت اختیار می کنند و بعید نیست که باسکوتشان تن به خواسته هایی می دهندکه خود هرگز نخواسته بودند. به پسران روستایی خود به چشم یک برادر نگاه می کنند. به کمک آنان هیزم جمع می کنند و ... شاید هم بدون آنکه خود بخواهند یا به اختیار با یکی از آنان پیمان زناشویی می بندند و.... اما برخی از دختران روستا به همراه خانواده ها یشان به شهر مهاجرت می کنند. کوچ آنها باعث ایجاد دوگانگی در رفتار آنها می شود. به دلیل نداشتن موقعیت مناسب در حاشیه ء شهرها سکنی می گزینند و به خیالشان از زندگیشان لذت می برند. ولی در باطن می دانند که زندگی واقعی خود را در لا به لای سنگها و کوههای دشت روستایشان جا گذاشته اند. برخی ازآنها در شهر به دلیل آنکه هم رنگ جماعت شوند کم کم شرم و حیا را از رخ سرخ خود می گیرند و بدون آنکه به زندگی جدید خود و به این امر که دیگر رابطه ها احتمالاً پاک نیستند .تن به هرچیزی می دهند تا فقط لقب دختر روستایی را از روی نام آنان بردارند. با دوستانی می گردندکه شاید از حرکات آنها سردر نیاورند اما کارهای آنان را کور کورانه تقلید می کنند. دختران روستایی به سادگی قطرات شبنم با دیگران ارتباط برقرار می کنند آری ، دختران روستایی به سادگی دچار اشتباهی می شوند شاید بزرگ نه شاید هم کوچک .!! خطاهایی ناشی از شهر نشینی حاشیه نشینی و دو گانگی شخصیتی.

تفاوت ما با دختران روستایی تیز بودن در برقرارکردن ارتباطهایمان است . آنها نا آشنا با دیگران زندگی می کنند و از آنها یاد می گیرند ما با خود ناآشنا زندگی می کنیم و شاید الگوی پرپیچ و خمی برای یک دختر سادهء روستایی دیگر باشیم.

کاش می شد همهء ما به سادگی شبنم سرد صبحگاهی روی گلهای بابونهء یک دشت بودیم . اما مطمئنم که می توانیم باشیم ، می توانیم دوباره از نوشروع کنیم برای دوباره شروع کردن دیر نیست می دانم شایدنتوانیم خاطره های گذشته را از یاد ببریم اما می توانیم از آنان درس بگیریم.پس بیائید مانند یک دخترروستایی معصوم باشیم و معصوم بمانیم.

خبر

پیشنهاد بهبود رابطه با ایران از سوی سناتورهای امریکایی

در حالی که هنوز مشی تهدید دستگاه دیپلماسی امریکا ادامه دارد، برخی اعضای کنگره این کشور پیشنهاد بهبود رابطه باایران را به کاخ سفید داده اند. کریس داو ، سناتور دمکرات امریکایی از مقامات امریکا خواست برای بهبود روابط با ایران که مدتهاست متوقف شده ،اقدامات بیشتری انجام دهند.وی گفت : ما با دادن این اختیار که اروپایی ها به تنهایی مذاکرات با ایران را رهبری کنند، قابلیت خود را برای مؤثربودن محدود کرده ایم.